

Debatten van de provincieraadszitting

10 oktober 2001

Het sociaal debat (vervolg)

P. 310 : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. SOCIAAL BELEID

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Toen we in mei van dit jaar de beleidsverklaring 2001-2006 hebben besproken, hebben we gezegd dat het onderdeel Welzijn en Gezondheid één van de sterkste onderdelen was van de beleidsnota.

Positieve elementen waren :

1. de omschrijving en de uitwerking van de missie, waarin begrippen als duurzame ontwikkeling en duurzame samenleving centraal staan ;
2. dat er een eerste theoretische oefening was gemaakt om de kerntaken van een provinciaal sociaal beleid af te lijnen ;
3. de voortzetting van het regiobeleid in het kader van de Noord-Zuidsamenwerking.

Het schrijven van een beleidsnota over de hele legislatuur is één zaak, het uitvoeren van het beschreven beleid is een andere zaak. Ik zal daar straks bij de bespreking van sommige beleidsthema's dieper op ingaan.

Ten eerste is er de duurzame ontwikkeling.

Duurzame ontwikkeling stond in de beleidsnota 2001-2006 centraal en zou, aldus de nota, de rode draad doorheen het sociaal beleid zijn. Bij het doornemen van de begroting 2002 en het lezen van de algemene beleidsnota voor 2002, blijkt dit alleszins niet. Integendeel, we bemerken een achteruitgang.

Ooit, en dat is niet zo lang geleden, was er een budget van 5 000 000 BEF voor de ondersteuning van projecten duurzame ontwikkeling. Dit budget is met de jaren stap voor stap ontmanteld geworden en in de begroting 2002 wordt de finale stap verder gezet.

In de begroting 2000 werd er van dit budget van 5 000 000 BEF 2 000 000 BEF afgesplitst en gereserveerd voor projecten duurzame ontwikkeling in het kader van de Noord-Zuidsamenwerking.

Tevens werd beslist door de bestendige deputatie om de projecten die ondersteund werden met het budget van 5 000 000 BEF – later 3 000 000 BEF – langzaam te laten uitdoven, afsterven. De begrafenis van dit initiatief is thans een feit. Op de post subsidies voor projecten duurzame ontwikkeling was vorig jaar nog 1 000 000 BEF voorzien, dit jaar 0 BEF.

Waarom dit budget een eersteklasbegravenis heeft gekregen, is nooit duidelijk gesteld, maar het antwoord wordt misschien gegeven als we even kijken welke projecten er werden ondersteund via dit budget. Daar zaten toch wel een aantal zeer interessante initiatieven bij. Ik som er een paar op :

- het combineren van natuurbehoud en sociale tewerkstelling door Econet ;
- het koppelen van wit- en bruingoed aan sociale tewerkstelling door Ateljee ;
- een gemeenschappelijk project voor duurzame landbouw door een samenwerking van Coopibo-Vredeseilanden, het Gents Milieufrent, Plattelandsontwikkeling en het Vlaams Agrarisch Centrum ;
- ondersteuning van een textielwerkplaats met stoffen uit het eerlijk handelscircuit ;
- ondersteuning van ecoteams en bouwteams door GAP-Vlaanderen ;
- het milieubewust telen van sierplanten ;
- het agrarisch natuurbeheer en inpasbaarheid van beheersovereenkomsten op het landbouwbedrijf door de vzw De Groene Ruimte.

Wat opvalt in deze onvolledige opsomming van projecten is dat ze vrij groen zijn, ecologisch, duurzaam, uiteraard en dat er toch wel een aantal zeer interessante projecten land- en tuinbouw bij waren die niet uitgingen van de klassieke landbouworganisaties, maar van organisaties die ijverden voor een andere landbouw, een milieuvriendelijke, biologische en duurzame landbouw.

Was dit misschien een doorn in het oog van de deputatie ?

DEBATTEN

Het is opvallend dat samen met de afbouw van het budget voor ondersteuning van duurzame projecten in het sociaal beleid een budget werd ingeschreven in de landbouwbegroting voor projecten van duurzame landbouw. Voor 2000 was hiervoor 1 000 000 BEF voorzien, maar werd het niet gebruikt – zo blijkt uit de rekeningen - en in 2001 en ook dit jaar werd 2 000 000 BEF voorzien en wordt het onder de hoede van de gedeputeerde voor Landbouw beheerd.

De 2 000 000 BEF voor duurzame Noord-Zuidprojecten werd vorig jaar opgetrokken tot 4 000 000 BEF, maar zal in 2002 geïntegreerd worden in een ander budget dat projecten ondersteunt die kaderen in het regiobeleid.

Hierdoor is er geen enkele garantie meer dat er nog duurzame Noord-Zuidprojecten zullen worden goedgekeurd of dat daarvoor 4 000 000 BEF is gereserveerd. Uit de benaming van de begrotingspost kan zelfs niet meer afgeleid worden dat duurzame Noord-Zuidprojecten zullen worden ondersteund. Resultaat is dat er in de begroting sociale zaken geen budgetten meer voorzien zijn voor de ondersteuning van de duurzame projecten.

Het enige sprankeltje hoop dat we hebben is de vermelding in de algemene beleidsnota dat een mogelijke projectsubsiëring zal worden onderzocht voor duurzaam bouwen en verbouwen.

De Agalev-fractie pleit al jaren om duurzaam bouwen en verbouwen te stimuleren.

Of dit via een projectsubsiëring dient te gebeuren, is evenwel de vraag. Een projectsubsiëring zal vermoedelijk de draagkracht van de provincie te boven gaan. Wij zien de rol van de provincie eerder coördinerend en adviserend. De vorige jaren hebben we vanuit de Agalev-fractie meermaals gepleit om bijvoorbeeld, naar het voorbeeld van de provincie Zeeland, een duurzaamheidsconvenant af te sluiten met de gemeenten en de huisvestingsmaatschappijen. De provincie zou bijvoorbeeld ook een ecologische doorlichting van het patrimonium van deze maatschappijen voorafgaand aan renovatiewerken kunnen stimuleren of subsidiëren.

Ten tweede is er de gezinszorg.

Tijdens de bespreking van de begroting in de commissie Sociale Zaken hebben we vanuit de Agalev-fractie gesteld dat het provinciaal beleid inzake gezinszorg aan herziening toe is gelet op de inwerkingtreding van de zorgverzekering op 1 oktober van dit jaar waardoor de eerste tegemoetkomingen zullen gebeuren vanaf 1 januari 2002.

Door de zorgverzekering zullen sommige zwaar zorgbehoevenden immers een tegemoetkoming krijgen die wij ook nu reeds gedeeltelijk voorzien, waardoor er overlappingen zullen ontstaan.

Ik stel vast dat collega Anthuenis zich daarbij aansluit. Over het principe zijn we het blijkbaar eens, maar niet over de gevolgen van een herziening en wat er met de vrijgekomen budgetten zou moeten gebeuren. Vanuit de Agalev-fractie wensen we de problematiek op een andere wijze te benaderen dan onze VLD-collega.

De zorgverzekering heeft tot doel om aan zorgbehoevenden een tegemoetkoming te geven voor niet-medische kosten. De tegemoetkoming biedt een financiële ondersteuning aan zorgbehoevenden die een beroep doen op zowel mantelzorg, professionele thuiszorg, de professionele residentiële zorg, evenwel vanaf 1 juli 2002, of die niet-medische producten huren of aanschaffen.

Het aantal zorgbehoevenden die in de eerste fase een beroep zullen kunnen doen op de zorgverzekering wordt geraamd op 66 900 personen voor heel Vlaanderen.

De overlapping waarover ik sprak, geldt voor de mantelzorg. Zorgbehoevenden die in aanmerking komen voor mantelzorg zullen een vergoeding ontvangen van 3 025 BEF per maand of 36 300 BEF per jaar.

De mantelzorg wordt ook door de provincie gesubsidieerd op individuele basis. De tussenkomst van de provincie wordt uitbetaald aan de mantelzorger – vaak een zoon of dochter van de zorgbehoevende – en bedraagt 100 BEF per kalenderdag met een maximum van 25 000 BEF per jaar.

Uit het jaarboek 1999 blijkt dat er in dat jaar 1 041 premies werden uitbetaald voor een bedrag van 24 600 000 BEF. Voor 2002 wordt een budget van 29 000 000 BEF voorzien.

Gelet op de inwerkingtreding van de zorgverzekering dient dan ook zeker te worden overwogen om de provinciale ondersteuning af te schaffen. De ondersteuning die de provincie jarenlang heeft gegeven omdat er geen tegemoetkoming bestond voor deze zorgvorm op andere niveaus, lijkt thans overbodig en achterhaald te zijn. Het is heel waarschijnlijk dat in alle gevallen waarin op basis van het provinciaal reglement een vergoeding wordt uitgekeerd, de zorgbehoevende vanaf 1 januari 2002 ook recht zal hebben op een tegemoetkoming voor mantelzorg van 3 025 BEF per maand of 36 300 BEF per jaar op basis van de Vlaamse zorgverzekering.

Het heeft geen zin dat een tegemoetkoming wordt voorzien voor eenzelfde zorgvorm op verschillende niveaus en dat deze tegemoetkoming wordt geaccumuleerd door Vlaamse, provinciale en soms ook gemeentelijke premies. De middelen die vrijkomen kunnen dan ook nuttig gebruikt worden voor andere noden, andere sociale noden wel te verstaan.

De Agalev-fractie zal nog geen amendement voorleggen om deze ondersteuning reeds volledig te schrappen uit de begroting, maar vraagt wel aan de bevoegde gedeputeerde om in de komende maanden - en dat zou best voor de laatste provincieraad van dit jaar gebeuren - te onderzoeken of alle begunstigden van het provinciaal reglement ook via de zorgverzekering een tegemoetkoming kunnen krijgen. In ieder geval hoeft de provinciale tegemoetkoming niet meer te worden uitgekeerd aan die personen die een tegemoetkoming krijgen via de zorgverzekering.

Daarom stellen wij voor om nu reeds een substantieel deel van het budget, 15 000 000 BEF – ongeveer de helft van de voorziene 29 000 000 BEF – te schrappen en te heroriënteren binnen welzijn en gezondheid, waar zeker nog noden te lenigen zijn. Zo zou de subsidiëring van projecten duurzame ontwikkeling kunnen herrijzen met een substantiële ondersteuning van 10 000 000 BEF en 5 000 000 BEF kan in het jeugdbeleid besteld worden. Indien we het subsidiereglement nog dit jaar kunnen schrappen, dan kan het resterend budget bij de eerste begrotingswijziging worden geheroriënteerd, bijvoorbeeld naar duurzaam bouwen en verbouwen waarrond initiatieven zijn aangekondigd, maar waarvoor nog budgetten zullen nodig zijn.

Ten derde is er het drugbeleid.

Zoals ik reeds tijdens de besprekingen in de commissie heb verklaard, staan wij positief tegenover de nieuwe initiatieven die worden genomen in het kader van het drugsbeleid. Er worden heel wat extra middelen voorzien voor samenwerkingsinitiatieven intergemeentelijke drugpreventie, programma's rond verslavingszorg, lokaal drugoverleg en druginterventie, enz

In de algemene beleidsnota lees ik zelfs dat het drugbeleid zal geïmplementeerd worden in afstemming met het Vlaams en federaal beleid. Wel, dat is logisch, maar tot voor kort niet zo evident. Nog geen zes maanden geleden hebben we van op de CVP-banken andere geluiden gehoord bij de bespreking van de federale drugnota, waarin preventie trouwens centraal staat. De standpunten zijn blijkbaar geëvolueerd. De CD&V die zich kan vinden in het Vlaamse en federale drugbeleid, dat is nieuw, dat is anders. Blijkbaar is de CD&V dan toch anders dan de CVP ?

Ten vierde is er de ontwikkelingssamenwerking.

Opvallend hier is de verdwijning van het budget voor duurzame Noord-Zuidprojecten in een ander budget, waar ik het eerder over had, maar vooral het inschrijven van een budget van 5 000 000 BEF voor ondersteuning van Noord-Zuidprojecten buiten het regiobeleid, want dit is een flinke breuk met het beleid van de laatste jaren.

Eigenlijk is het een evolutie die al een aantal jaren aan de gang is en de principes van de regiogerichte Noord-Zuidsamenwerking langzaam aan het ondermijnen is.

Het regiobeleid bestaat nog niet zo lang. Dit beleid maakt een einde aan de langbestaande praktijk waarbij 1 001 projecten werden ondersteund in talloze landen in alle continenten ter wereld. Alles kon, alles was mogelijk, overal.

Het regiobeleid was een trendbreuk. Er werd afgestapt van het oude systeem en we zouden ons concentreren op welbepaalde regio's, met name één in Afrika, één in Latijns-Amerika en één in Azië. Dit was een goede keuze. Dit biedt een aantal belangrijke voordelen : de ondersteuning kan overzichtelijker, intensiever en efficiënter verlopen.

De laatste jaren begon dit nieuwe beleid al wat barsten te vertonen door hier en daar uitbreidingen toe te laten waardoor organisaties die oorspronkelijk uit de boot vielen op het droge werden getrokken.

Blijkbaar werd er nog steeds aan de mouwen van de gedeputeerde getrokken, want nu is het zover : door projecten te ondersteunen buiten het regiobeleid, gaan we terug in de provinciale geschiedenis en draaien we de klok 10 jaar terug. De benaming van het artikel zegt genoeg : "Subsidiëring van gespreide projecten in de wereld in relatie met Oost-Vlaanderen". We gaan weer de hele wereld veroveren, alle continenten en alle landen.

Deze opmerkelijke bocht betreuren we ten zeerste en is overigens opmerkelijk. Hierover werd immers met geen woord gesproken in het beleidsplan 2001-2006 dat het regiobeleid nog steeds als uitgangspunt nam voor het Noord-Zuidbeleid en van een afwijking was geen sprake. Deze wijziging is bijgevolg strijdig met het goedgekeurde beleidsplan 2001-2006.

DEBATTEN

Ten vijfde is er het jeugdbeleid.

Ik ga hier kort zijn.

We staan voor een belangrijke periode. Het eerste jeugdwerkbeleidsplan liep tot 2001 en eindigt eind dit jaar. Het tweede jeugdwerkbeleidsplan zal pas starten in 2003, zodat de voorbereidingen van het nieuwe jeugdwerkbeleidsplan volgend jaar op volle toeren zullen draaien. De ervaring die we hebben opgedaan met het eerste jeugdwerkbeleidsplan moet er voor zorgen dat het volgend jeugdwerkbeleidsplan beter zal zijn, krachtiger, origineler, enz.

Een andere uitdaging is ongetwijfeld de inwerkingtreding van het vernieuwd subsidiereglement voor provinciaal en regionaal jeugdwerk dat we vorige maand hebben goedgekeurd. Het zal moeten blijken of het werkbaar is, of er geen organisaties zijn die uit de boot vallen, maar vooral ook of er voldoende middelen zullen aanwezig zijn om het reglement effectief in zijn volledigheid uit te voeren. Volgens de Provinciale Adviesraad voor de Jeugd zou er 20 000 000 BEF nodig zijn om het reglement uit te voeren. In de begroting staat slechts 15 000 000 BEF ingeschreven. Er zou dus nog 5 000 000 BEF bij moeten komen.

Vanuit de Agalev-fractie stellen we voor om die 5 000 000 BEF te halen uit het budget van de gezinszorg, dat door de zorgverzekering nu reeds gevoelig kan ingekrompen worden.

Voor het overige verandert er niet zo spectaculair veel.

Er komen opnieuw enkele nieuwe subsidies bij – zoals elk jaar – en hopelijk worden die niet gevolgd, en dat meen ik echt, door nieuwe adviesraden, stuurgroepen, platforms, enz.

We missen in de beleidstekst overigens de concrete plannen van de gedeputeerde om het ontelbaar aantal adviesraden, stuurgroepen, overlegplatformen, enz. te saneren. Het is exact één jaar geleden dat ik hierover ben tussengekomen tijdens de begrotingsbespreking. Er is toen beloofd om daar werk van te maken, maar veel hebben we daar nog niet van gezien. Misschien was de gedeputeerde het even vergeten, en indien dit ook het komende jaar zou gebeuren, zal ik hem er ook volgend jaar nog eens aan herinneren. Hopelijk is de lijst dan niet veel langer geworden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou voorstellen dat mijn antwoord helemaal op het einde komt, maar indien er rond de algemene tussenkomsten nu opmerkingen zouden zijn van de collega's, is het allicht beter die nu te maken, zodanig dat in het antwoord daarmee dan ook rekening kan worden gehouden.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De tussenkomst van gisteren van mijnheer Anthuenis vind ik een goede tussenkomst.

Mijnheer Anthuenis heeft het grote voordeel van rechtschapen en rechtsprekend te zijn. Hij draait niet rond de pot. Hij zegt waarover het gaat. Het was een liberale tussenkomst waarbij hij gezegd heeft dat hij spreekt als liberaal en niet gebonden is door de meerderheid. Hij zegt zelfs dat hij niet meer zou stemmen voor een belastingvermeerdering. In deze mammoetcoalitie, zoals genoemd door mevrouw Storms, kan dat. Ik vond de tussenkomst goed opgebouwd, discursief en niet vreemd aan een zekere sluwheid. Mijnheer Anthuenis is een oudere, goede spreker. Hij bouwt zijn tussenkomst langzaam op, met in de staart het gif, iets dat bedoeld is om pijn te doen.

Mochten wij, als socialisten, en waarschijnlijk ook de mensen met het christelijke gedachtegoed, de ministers noemen die in de opbouwende sociale zekerheid een rol gespeeld hebben, zou ik er vergeten. Dat is natuurlijk niet vreemd aan onze partij.

Toen hij het zo prachtig had over de mantelzorg, was ik aangenaam verrast. Hij is een man die spreekt namens de VLD die in de regering – en daarover ging het gisteren ook een beetje – belangrijke mandaten heeft. De premier is toch ook een bekend VLD-er. Hij heeft zelfs boeken geschreven over manifesten. Dat is niet onbelangrijk.

Toen mijnheer Anthuenis verwees naar de hele sociale politiek van deze provincie zei hij : “Proficiat.” Dat zeggen wij dus ook. Alleen zeg ik namens de SP dat wij het niet zouden kunnen verdragen dat er aan de sociale politiek, gevoerd door deze provincie, zou geraakt worden. Niet alleen ik zou het niet stemmen, maar de hele partij zou het niet goedkeuren dat er een verandering komt, dat er verschuivingen gebeuren binnen de sociale budgetten.

Met wat de collega van Agalev daarnet vernoemd heeft, ben ik het natuurlijk wel eens. Men moet niet rigide houden aan een subsidie die niet meer nodig is. Daar ben ik het volkomen mee eens. Maar dat is voor ons het credo dat ik elk jaar mag oplezen bij het begin van het begrotingsdebat. Wij staan achter de sociale politiek van deze deputatie. Niet achter de gedeputeerde, maar achter de deputatie, want dat moet goedgekeurd worden door de deputatie, dat gaat in een conclaaf. Wij zouden het ook niet goedkeuren mocht er in se aan het geraamte getornd worden.

Dat wou ik nog zeggen op de goede tussenkomst van mijnheer Anthuenis die vrijuit gesproken heeft, zoals het een liberaal past.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er zijn drie misverstanden die moeten rechtgezet worden.

Ten eerste spreekt collega Marc Lootens over “de mensen met het christelijke gedachtegoed”. Hij vergist zich enigszins in die zin dat het christelijk gedachtegoed niet voorbehouden is aan één partij, maar dat er waarschijnlijk in deze zaal nog heel wat anderen zitten naast de CD&V-ers die dat christelijke gedachtegoed delen. Die daar evengoed de levenszin in vinden. Dus uw omschrijving van onze groep was eigenlijk niet volledig correct. Onze groep is christen-democratisch. Dat is helemaal anders dan degenen die steunen op het christelijke gedachtegoed.

Het is een kleine rechtzetting, maar van harte.

Ten tweede - en dat is dan in aansluiting met wat collega Lootens gezegd heeft – zou ik wat het aspect belastingen betreft, zoals door collega Anthuenis gisteren is aangeraakt – een bijzonder interessant aspect van zijn tussenkomst – toch even de puntjes op de i willen zetten in die zin dat binnen deze coalitie er een algemene afspraak is, geformuleerd bij monde van de eerste gedeputeerde, om binnen deze bestuursperiode geen belastingverhoging door te voeren. Dat is reeds maanden geleden tussen de drie partijen afgesproken, dit na het akkoord in verband met de belastingverhoging die doorgevoerd is. Die afspraak was unaniem tussen de drie partijen.

Ook van onze fractie zijn er lofwoorden geweest voor de deputatie omdat zij binnen de begroting 2002 de mogelijkheid gezien heeft om een deel van de middelen door te schuiven naar het gewone reservefonds om op die manier een reserve te hebben ter voorkoming van een belastingverhoging tijdens deze bestuursperiode.

Wij hebben onder andere vanuit de CD&V dit volhartig, volkomen onderschreven. Met andere woorden, ook wij staan er volkomen achter dat na de doorgevoerde belastingverhoging - behoudens ontwikkelingen die vandaag niemand kent. Wie weet wat er zich in de verdere geschiedenis nog allemaal zou kunnen voordoen - wij het in principe alle drie eens zijn om te zeggen : “Geen belastingverhoging.” Mijnheer de Voorzitter, voor alle duidelijkheid wat de eerste belastingverhoging betreft : niemand was er voor. Wie is er nu voor een belastingverhoging ? Niemand. Het is altijd een droeve opdracht wanneer men meent zich daartoe verplicht te zien in die zin dat wij uiteindelijk node, met de drie fractie, deze belastingverhoging hebben aanvaard.

Waarom ?

Omdat de cijfers zeer duidelijk waren. De cijfers waren bijzonder dwingend. De situatie had zich zodanig ontwikkeld, financieel, onder andere omwille van de schrapping door de Vlaamse regering van een deel van het Provinciefonds, maar er waren ook nog andere factoren, dat het uiteindelijk een dwingende positie was om die belastingverhoging door te voeren.

Ik meen mij te herinneren, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, maar ik kan mij vergissen, dat de drie fracties van de meerderheid dat unaniem gestemd hebben. Ik zou een keer de notulen moeten nalezen, maar ik meen mij te herinneren dat de drie fracties unaniem die belastingverhoging gestemd hebben en dat ik ook in deze zaal geen enkele stem heb gehoord die zich formeel tegen die belastingverhoging heeft gekeerd.

DEBATTEN

Uiteindelijk is het zo geweest dat er op een bepaald moment de belofte was dat indien de provincies hun belastingverhoging introkken, de Vlaamse regering bereid was om de situatie van het Provinciefonds te herzien. Er is geen enkele provincie op dat voorstel ingegaan. Zo oud en zo wijs zijn ze. De provincies zijn ouder dan de Vlaamse regering. Ze zijn wijzer en zijn dus op dat voorstel niet ingegaan. Integendeel, Mijnheer de Voorzitter.

Wat hebben we dit jaar meegemaakt ? Dat niet alleen het Provinciefonds verminderd blijft, maar dat tegelijkertijd het Investeringsfonds voor de provincies afgeschaft wordt, zonder meer en zonder enig overleg met de provincies, zonder enig overleg met de VVP. Het zijn feiten die uiteindelijk dwingend zijn. De situatie voor de provincies zijn opgedrongen onder meer door de Vlaamse regering. Het is duidelijk. Ook wij stellen als CD&V uitdrukkelijk : "Geen belastingverhoging tijdens deze periode tenzij de ontwikkelingen zoals hiernet geschetst werd."

Ik zou terloops willen zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat er omtrent de belasting en de belastingverhoging toch altijd een eeuwenoude mythe bestaat. Men probeert altijd naar de kiezers toe duidelijk te maken : "Wij, als politici, zijn eigenlijk tegen belastingen. Wij doen dat niet graag. Het is noodgedwongen dat wij dat opleggen." De vraag is alleen : "Wat kan de overheid in hemelsnaam doen - onder meer datgene wat zij dwingend moet doen, daarvoor is zij de publieke overheid - zonder belastingen ?" En dus is de vraag : "Wat doet deze provincie verkeerd met de belasting die zij int ? Wat kunnen wij binnen de begroting compleet schrappen zodanig dat we de belasting duidelijk zouden kunnen verminderen ?"

Ik denk dat dat de hamvraag is, Mijnheer de Voorzitter. Vandaar dat degenen die pleiten voor een belastingvermindering er altijd moeten bij zeggen dat het ten nadele is van de mensen, want uiteindelijk komt dat op de één of andere manier door de besteding van die belasting ten goede aan de bevolking. Als wij de belasting verminderen, verminderen wij de mogelijkheden van de overheid. Wat zijn de nadelen die we uiteindelijk daardoor aan de bevolking bezorgen ?

Als men het één zegt, zou men eigenlijk ook het andere moeten duidelijk maken.

Mijnheer de Voorzitter, een derde misverstand is aan het adres van onze vriend Stefaan Van Hecke.

Ik vind het natuurlijk erg dat hij op jonge leeftijd al zo hardhorig is. Dat is heel spijtig. Ik kan daar zelf niets aan doen en ik zou hem heel graag willen helpen, maar dat zal blijkbaar niet veel baten.

Wat veel erger is, Mijnheer de Voorzitter, is dat hij onze teksten niet gelezen heeft. Zijn eerste kleine gebrek - zijn hardhorigheid - neem ik hem niet kwalijk. Zijn tweede gebrek - het feit dat hij de tekst van ons congres niet gelezen heeft - vind ik veel erger.

Voor alle duidelijkheid : de CD&V heeft wat drugs betreft ten overstaan van de CVP geen bocht gemaakt. Misschien had onze vriend Stefaan dat gehoopt, gedroomd. Integendeel, Collega Van Hecke, het standpunt is alleen maar duidelijker geworden, is alleen maar harder geworden in die zin dat wij hoe dan ook geen enkel gedoogbeleid aanvaardden. Daar gaat de discussie over, Collega. Wij hebben tijdens het voorgaande debat gesteld - en ik wil het nog eens uitdrukkelijk stellen - dat de nota van de regering in de brede sectoren van het onderwijs en van het verenigingsleven op het moment van de eerste lancering foutief is overgekomen, verkeerd is begrepen. Men heeft trouwens achteraf grote inspanningen gedaan om de communicatie op poten te zetten om het wel duidelijk te maken. Wat dan ook, het was voor velen duidelijk dat er door deze regering een soort gedoogbeleid werd gevoerd. De grote stimulator van dit gedoogbeleid of zogezegde gedoogbeleid, was precies Agalev.

Trouwens, vanuit Agalev zijn nadien nog andere signalen gekomen, Collega, die precies wezen op het voorstander zijn van een zeker gedoogbeleid. Precies vanuit Agalev zijn die signalen nadien nog verder gegeven.

Voor alle duidelijkheid, Collega, wij hebben geen bocht gemaakt. Wij hebben geen nood aan bochten in die zin dat wij voor, tijdens en nadien het signaal willen geven naar de jongeren toe en naar de bevolking toe van geen gedoogbeleid. Wij moeten daarnaast, aangezien het euvel niet volkomen voorkombaar is in onze tolerante samenleving, hard werken aan preventie. Wij moeten de provincie, daar waar ze inspanningen wil leveren, kredieten wil voorzien om dat preventiebeleid op poten te zetten, hartgrondig steunen.

Dank u.

De heer Anthuenis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben verheugd dat mijn tussenkomst van gisteren zoveel reacties losweekt. Dat doet mij plezier. Maar kort. Het is zeker niet mijn bedoeling, Mijnheer Lootens, om de verdiensten van andere partijen – noch de SP noch de CVP – in de loop van de geschiedenis wat de opbouw van de sociale zekerheid betreft te minimaliseren. Ik heb alleen gezegd dat voor de zelfstandigen er een inhaalbeweging gebeurd is en dat dit op initiatief was van een liberale minister.

Mijn tussenkomst, naar mijnheer Van Hecke toe, heeft alleen de hoofdbedoeling dat eventuele misbruiken op voorhand zouden vermeden worden. Ik heb duidelijk gezegd : “Het staat voor mij als sociaal liberaal buiten kijf dat mindervaliden, zwaar zieken, behoeftigen, bejaarden, gezinnen in moeilijkheden, kinderen met verminderde kansen, kwetsbare jeugd, enz. allen recht hebben op blijvende ondersteuning.”

Wat de belastingen betreft, heb ik alleen gezegd dat ik in de loop van deze legislatuur geen bijkomende belastingen zal stemmen. Ik had trouwens in mijn eigen fractie al gehoord dat er een afspraak was daarover, maar ik hoor nu van mijnheer Liebaut – en als mijnheer Liebaut dat zegt, ben ik dubbel gerust – dat er geen nieuwe belastingen meer komen in de loop van deze legislatuur. Ik zal dus niet verplicht zijn van tegen te stemmen op het eventuele voorstel.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga mij niet bemoeien met het belastingluik van deze discussie, maar ik zou aan de mensen van de CD&V willen vragen of zij toch duidelijkheid willen scheppen. Ik hoor hen met genoeg zeggen dat zij een gedoogbeleid afwijzen. Dit is in feite een gedoogbeleid. U moet niet rond de pot draaien. Hoe men het ook noemt, het komt neer op een gedoogbeleid.

Als u zegt dat uw standpunt zelfs verstrakt is, mag ik dat interpreteren als dat u afstand neemt van het beleid van uw vroegere minister van Justitie, De Clercq, over de laagste vervolgingsprioriteit van softdrugs en dat u voortaan ook een harder standpunt terzake wil formuleren ?

Als u duidelijk wil zijn, is dit hier een punt waar nog zeer veel onduidelijkheid rond bestaat. Ik zou graag hebben dat we wat minder hypocriet doen over preventiebeleid, alsof dat tegengesteld zou zijn aan een beleid dat gebaseerd is op straffen, repressie en sancties.

U kunt inzake verkeersovertredingen, bijvoorbeeld bij te hard rijden of bij dronken rijden, aan preventie en bewustmaking doen zoveel u wil - en dat is allemaal goed en positief - maar als u de hardrijders of de dronken rijders geen flinke sanctie geeft, een boete waar ze wit van worden of hun auto in beslag neemt of ze desnoods een tijd in de bak steekt, dan is dat allemaal gepreek om niets.

Hetzelfde geldt wat het sluikestorten en het druggebruik betreft.

Preventie zonder sanctie zijn woorden in de wind. Woorden maar geen daden.

Ik herhaal mijn concrete vraag : hoe zit de houding van de CD&V tegenover het beleid van laagste vervolgingsprioriteit ? Dat sluit allemaal aan bij het beleid dat wij hier in de provincie moeten volgen.

Waarop is dat gebaseerd ? Op het federale gedoogbeleid, op het laagste vervolgingsprioriteitbeleid of op nog wat anders ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Om met het allerlaatste even te beginnen. Hier wordt niet om het even welke partij ondervraagd. Hier wordt een vraag gesteld naar het beleid. Over hypocrisie en flinke sancties gesproken, kunnen we misschien bij u te rade gaan om ze op een of andere website gezet te krijgen. Het zou wellicht nuttig kunnen zijn.

Rumoer

DEBATTEN

Voorzitter, Collega's,

Algemene tussenkomsten laten ook toe algemeen te antwoorden.

Ik dank in ieder geval de mensen die tot nu zijn tussengekomen. Ik dank de twee hoofdinterpellanten van die algemene tussenkomsten omdat ik fundamenteel geen kritiek op het sociaal beleid zoals het in het verleden is gevoerd en zoals wij wensen uit te schrijven naar de toekomst heb gehoord.

Ik ben heel gelukkig te horen dat iedereen zegt dat men er rotsvast van overtuigd is dat er geen vrijheid kan zijn zonder broederlijkheid, geen gelijkheid zonder hulp aan de zwaksten en geen democratie zonder sociaal vangnet.

Collega's, de geschiedenis is nooit grijs. De geschiedenis is de geschiedenis. Wat grijs wordt dat is de kennis van de geschiedenis en wij leven nu eenmaal vandaag duidelijk in een samenleving waarin vooral het inzicht in de evolutie der dingen, zelfs van een vrij recent verleden, bij de meesten bijzonder grijs is geworden. Heeft dit te maken met de maatschappij die niet meer geïnteresseerd is in datgene wat in de samenleving(en) gebeurt ? Heeft het te maken met de maatschappij die alleen nog geïnteresseerd is in wat met 'ik' gebeurt ? Is het de big brother-maatschappij die aan de basis van het niet meer geïnteresseerd zijn in het verleden van waaruit wij komen en van waaruit wij leven ligt ? Of men nu dat graag heeft of niet wij moeten niet in het verleden leven, maar wij leven wel vanuit dat verleden. Wij zijn allemaal, met zovelen als we hier zitten, de resultanten van zovele gegevens die wij niet eens in de hand hebben gehad. De 'ik'-maatschappij gaat ervan uit dat de geschiedenis ten vroegste begint bij mijn geboorte en dat al dat voordien is gebeurd niet is gebeurd, niet heeft bestaan. Dat is wat wij vandaag vaststellen. De geschiedenis is niet grijs, de kennis ervan is grijs geworden.

Ik ben blij dat men globaal aanvaardt dat datgene wat wij hier met zijn allen, toch met de meesten, hier in deze raad altijd hebben verdedigd, is dat een economische welvaart zonder sociale vangnetten niet leefbaar is, evenmin zoals je een samenleving kunt hebben met een goed sociaal vangnet waar het economisch slecht gaat. Men maakt geen sociaal paradijs op een economisch kerkhof, zoveel is ook duidelijk. We moeten ons toch durven de vraag stellen, ik doe een beroep op een klein beetje historische kennis, hoe het komt dat wij in ons land, en zeker in Vlaanderen, beschikken over een van de beste sociale systemen ter wereld. Het is ook zo. Hoe komt dat dan ? Hoe komt het bijvoorbeeld dat in het oosten van Europa dit niet zo is ? Waaraan ligt dat ? Waaraan hebben wij te danken dat wij dat opgebouwd hebben in het zog van onze economische welvaartsgroei, die in de Verenigde Staten van Amerika nog groter is geweest dan bij ons, maar waar het sociale vangnet op verre na niet is wat het hier is. Wij weten allemaal hoe in de Verenigde Staten het aantal reële armen in verhouding met de totale populatie voor een rijke samenleving een schande op zich is. Wij hebben dat niet of in veel mindere mate. Hoe komt dat ?

Ik nodig iedereen uit even terug in de geschiedenis te gaan en voor wie het niet meer zou weten het opnieuw eens te gaan lezen, zich daar opnieuw eens in te verdiepen. Misschien heeft het te maken met de wijze waarop wij onze sociale vangnetten hebben gebouwd. Die zijn niet gebouwd op initiatief van de overheid, die zijn ontstaan op initiatief van mensen die het ervaren als een pure noodzaak zich te gaan verenigen om een buffer te vormen tegen die overheid. Een overheid die hen in de 19e eeuw, waarover wij het nu hebben, helemaal niet genegen was tegenover welke sociale maatregel dan ook. De context was toen zo, de omstandigheden waren anders, de inzichten waren anders. Het verleden waaruit die mensen kwamen was ook anders. Wij verwijten niet, we stellen alleen vast. Het is het vrije sociale initiatief dat ervoor gezorgd heeft dat de overheid beetje bij beetje, het is heel langzaam gegaan, verplicht is geworden sociale beleidsmaatregelen te gaan nemen en het is dat middenveld dat vandaag zo zwaar onder vuur ligt omdat het is verzuild. Het is natuurlijk verzuild en moest dit vandaag nog moeten starten zou het wellicht niet verzuild zijn, maar het is vandaag niet gestart.

Het is gestart in een grijs verleden en het is gestart vanuit de initiatieven die genomen zijn in diverse hoeken (niet in één hoek) van de samenleving op aandringen en door het idealisme en het doorzettingsvermogen, de inzet, de kracht en de wil en het geloof om te slagen van een aantal mensen, nooit met heel veel, die geleidelijk aan zo'n middenveld hebben opgebouwd dat de buffer is tussen degene die aan zichzelf niet genoeg hebben, en zo zijn er velen, en die overheid. Wij moeten dit middenveld koesteren. Natuurlijk evolueert dat middenveld en moeten wij met onze maatregelen uiteraard mee evolueren en eventueel zelfs waar we kunnen, alhoewel dat als provincie buiten onze mogelijkheden ligt, mee helpen sturen. Wij moeten dat middenveld blijven ondersteunen. Wat het middenveld beter kan, moeten we door hen laten gebeuren en we moeten ze de mogelijkheden geven om het te doen. Dat is een opdracht van een overheid en daarvoor moet ze belastingen innen.

Zoals collega Liebaut heeft gezegd : "Wie betaalt er nu graag belastingen ?" Niemand, maar we moeten eerlijk met mekaar zijn. We moeten ons de vraag durven stellen tegenover datgene wat wij betalen en wat wij daarvoor terugkrijgen.

Ik hoor hier over broederlijkheid of solidariteit spreken. Solidariteit betekent ook dat de sterkere schouders de zwaarste lasten helpen dragen en dat via de bijdrage van de sterkere schouders de zwakkeren een deel kunnen terugkrijgen van datgene wat ze uit zichzelf niet kunnen krijgen.

Belastingen op zich bekijken is vals. Je moet dat relateren aan datgene wat een overheid met die publieke inkomsten doet, wat ze daar tegenoverstelt en pas dan kan men een ernstig debat terzake gaan voeren.

Als ik nu nog even heel kort op de twee tussenkomsten iets concreter mag ingaan.

Ik ben heel blij dat ik uit de mond van de heer Anthuenis heb gehoord dat de subsidiariteit een grondbeginsel is. Ik nodig u uit, Mijnheer Anthuenis, even in de geschiedenis terug te keren en dan zult u merken dat het aanvaarden van de subsidiariteit als basisbeginsel nu niet direct altijd datgene is wat door alle opinies binnen dit land als zodanig is beschouwd geworden. Het is een gelukkige vaststelling dat het vandaag tot gemeengoed begint te behoren, dat de subsidiariteit een basisbeginsel is van onze samenleving en van een goed politiek beheer. Ik hoop dat de verantwoordelijken op het nationaal niveau dat evenzeer zullen willen inzien. Dat subsidiariteitsbeginsel is natuurlijk belangrijk en dat wij alert, deskundig, creatief en zorgzaam moeten zijn, is vanzelfsprekend.

Nog twee woorden over de zorgverzekering.

Dat onderdeel van uw tussenkomst heeft mij een beetje verwonderd, omdat wij het er in de commissie over hebben gehad. Ik dacht op voorstel van collega Van Hecke waar wij de vraag hebben gesteld : "In welke mate zal dit nieuw systeem van zorgverzekering overlappend zijn met de reglementering, eventueel reglementeringen, die wij hier kennen ?" Collega's, het is vanzelfsprekend, en ook hier hebben we het verleden mee om dit aan te tonen, wanneer op het Vlaamse of op het federale niveau een wetgeving wijzigt, waar wij met onze reglementeringen rechtstreeks of onrechtstreeks mee te maken hebben, dat wij ons aanpassen. Wij hebben dit altijd gedaan. Uiteraard zullen wij dit ook nu doen. Ik aanvaard niet het verwijt dat wordt gezegd : "Je hebt daar in de begroting geen rekening mee gehouden." Toen deze begroting werd opgemaakt, was de zorgverzekering er niet. Ze was er niet. Wat moesten we doen ? Het budget schrappen en doen alsof we wisten dat ze zeker ging komen ? Zekerheid in de politiek dat heb je op het moment dat de beslissing er is en is gepubliceerd en voordien heb je geen enkele zekerheid. Dat wij nu, en daar volg ik collega Van Hecke ten volle in en we hebben dat ook al in de commissie gezegd, grondig gaan onderzoeken in welke mate onze reglementering van mantelzorgpremie overlappend zou zijn met de zorgverzekeringspremie, die inderdaad een goede 30 000 BEF op jaarbasis zal betekenen. Ik geef maar één elementje nu mee. Wij zullen dit wellicht schrappen omdat we geen dubbele subsidiëring zullen doen. We hebben de gemeentebesturen en/of ocmw's aangemaand om onze reglementering over te nemen en de mensen die via ons in die mantelzorg gesubsidieerd werden gewoon over te nemen, ze hebben er geen administratief werk aan. Het onderzoek gebeurt hier. De gemeente krijgt van ons de namen van hun inwoners die ervoor in aanmerking komen om hetzelfde bedrag er bovenop te leggen. Tweemaal 25 000 BEF dat is 50 000 BEF. Als wij dat afschaffen voor de zwaar zorgbehoevenden dan zullen die nog 32 000 BEF of 33 000 BEF in het jaar kunnen krijgen, daar waar zij nu in het beste geval, laten we mekaar goed verstaan, er 50 000 BEF kunnen krijgen. Dit neemt niet weg dat wij die reglementering grondig zullen moeten analyseren, zeer grondig zullen moeten kijken waar wij overlappend zijn. Het zou wel eens best kunnen zijn dat wij zullen moeten concluderen dat we onze reglementering gewoon zullen moeten afschaffen en niet meer zullen moeten toepassen. Onze reglementering is natuurlijk niet een op de zorgbehoevendheid van degene die de centen krijgt. Het steunt zich op diegene die de zorg draagt voor. Dat is natuurlijk een heel ander uitgangspunt.

Gaan onderzoeken, puur administratief vanuit de provincie, wie van diegenen die van ons de premie krijgen ook nog eens zwaar zorgbehoevend zouden zijn, vrees ik dat dit een zodanig grote belasting zou zijn dat het sop de kool niet waard zou zijn. Ik wil daarop niet vooruitlopen, maar meer dan waarschijnlijk zullen wij in die reglementering moeten ingrijpen en gaan we dat via gedegen commissiewerk voorbereiden.

Intussen, Collega Van Hecke, ben ik wel blij dat het bedrag nog in de begroting staat. Ik denk dat wij mekaar begrijpen en mijn collega's wellicht ook.

DEBATTEN

Nog iets over de gezinsbelastingen.

Voorzitter, in deze provincie is gezinsbelasting 1 000 BEF. Een voorstelling van Kuifje per persoon kost een stuk meer, een voetbalwedstrijd in eerste nationale kost minstens evenveel per persoon. Als men spreekt over de ondraaglijke lasten die wij aan de bevolking zouden opleggen, laten we wat dat betreft toch een beetje bescheiden blijven.

Dat ik over bovennatuurlijke krachten zou beschikken, zou ik bijzonder graag geloven. Na de openingsfilm van gisterenavond op het Filmfestival zou ik daar tegelijkertijd ook bang voor zijn, moest men dit met mij voorhebben.

Dat wij in de begroting artikelen voorzien vooraleer wij weten of dit in zijn concretisering zal worden goedgekeurd, maar dan staan er veel zaken in de begroting. Als je geen budgetten voorzien hebt, moet je ook niet meer praten, je moet ook niet over reglementeringen of over toepassingen praten als je niks hebt voorzien. Dat tenslotte de rede alleen moet primeren, daar ben ik het ook niet mee eens. De rede alleen leidt tot soms verschrikkelijke dingen.

Mijnheer Van Hecke, heel kort nog een aantal dingen.

De duurzame ontwikkeling.

Laat mij heel kort zijn. Dit budget is geschrappt uit de sector welzijn en ik ga u even met uw eigen voorbeelden proberen duidelijk te maken waarom milieubewustheden van sierplanten. Agrarisch natuurbeheer en inpasbaarheid van beheersovereenkomsten op het landbouwbedrijf behoren bij welzijn. Laat ons eerlijk zijn. We weten met zijn allen ook, en we gaan hier niet dieper op in, welke projecten wij wel via dit budget hebben ondersteund en het waren niet deze welke jij nu hebt aangehaald die overigens met welzijn op zich als beleidsdomein niet direct iets van doen hebben. Dat dit eventueel op andere begrotingsposten zou moeten kunnen worden voorzien, is een andere zaak, maar dat heeft met dit debat hier, met dit gesprek rond welzijnsbeleid, nog niet te veel van doen. Wij hebben zoals gezegd dit dan verschoven naar Noord-Zuidsamenwerking waar de explicitering van duurzame ontwikkelingsprojecten niet is weerhouden en daarop wil ik twee dingen zeggen.

Alle projecten die wij in het zuiden ondersteunen moeten aan het label duurzaamheid voldoen en we kunnen checken of nagaan welke projecten wij in het zuiden ondersteunen en in welke mate zij al dan niet aan het aspect duurzaamheid zouden voldoen. Ik vond persoonlijk ook dat dit een artificiële opdeling binnen de budgettering was. Overigens, we hebben dat ook al in de commissie gezegd, zullen deze projecten vanzelfsprekend in de commissie komen waar wij daarover vrijuit onze mening zullen kunnen geven vooraleer wij naar een beslissing zullen gaan.

Ik ben ervoor dat wij de huisvestingsmaatschappijen zouden moeten kunnen begeleiden. Alleen moeten we kijken wat de reglementering van de Vlaamse huisvestingsmaatschappij toelaat, wat de subsidiëring die wij daar kunnen krijgen toelaat. We gaan moeten opletten als we dit hier vanuit de provincie zouden willen ondersteunen, dat dit ons wel eens zodanig veel centen zou gaan kosten dat wij dit niet aankunnen. Het kan worden bekeken.

Gezinszorg (mantelzorg) daar hebben we het al voor het grootste deel over gehad. Ik volg u ook waar u zegt dat wij binnen het jeugdbeleid, wellicht zullen die budgetten binnen onze mantelzorgpremie vrijkomen, die prioritair zullen moeten aanwenden, om dit aan te vullen zodanig dat wij daar met een nuloperatie via verschuiving van budgetten datgene zullen kunnen doen wat wij verondersteld worden te moeten doen.

Rond ontwikkelingssamenwerking : de Noord-Zuidsamenwerking. Laat toch één ding duidelijk zijn, het regiobeleid blijft onvervalst overeind en blijft, zoals we dit hebben opgezet, de peiler van onze Noord-Zuidsamenwerking.

Alleen uit ervaring van diegenen die dagdagelijks op het plein moeten bezig zijn, kregen we de ervaring dat er bovenop, niet in de plaats van, want dat zou natuurlijk nefast zijn, dit Noord-Zuidregiobeleid nieuwe ruimte moet worden gemaakt om andere initiatieven mogelijk te maken. We hebben daar een budget van 5 miljoen BEF voor voorzien, waarvoor nog reglementering tot stand zal moeten komen. Ook hier kan men zeggen : "Je hebt de centen voorzien en je hebt nog geen reglementering." Je moet geen reglementering maken als je geen centen hebt, want dan maak je een reglementering in de lucht. Nu kunnen we tenminste een reglementering maken wetend over welke budgetten wij beschikken.

Drugbeleid.

We hebben helemaal ook niet in ons beleid, en dat staat los van CD&V, een bocht genomen. Ik wil nog eventjes in herinnering brengen datgene wat u bedoelt. PISAD heeft indertijd een initiatief genomen en de enorme reactie die is ontstaan, was na een week blijkbaar compleet weggeëbd.

Het had alles te maken, en we hebben dat ook hier gezegd, met een foute communicatie of althans een foute manier waarop een communicatie was overgekomen. Wanneer je dan vanuit een instelling wordt geconfronteerd met de vragen vanuit alle onderwijsnetten. Ze zitten er ook allemaal in vanuit alle CLB's. Wat moet je dan doen als instelling als je daar de verontruste reacties krijgt ? Doen alsof je het niet hebt gehoord, doen alsof het niet waar is. Ik nodig dan iedereen uit ter plaatse te gaan en niet van achter een bureau, want dat is altijd bijzonder gemakkelijk, maar op het veld hier in dit geval in de school, in het schoolmilieu en bij de leerkrachten én bij de CLB's daar te rade te gaan en daar de noodkreten die vandaar kwamen te horen : "Wat moeten wij nu doen, welke macht hebben we nog, hoe kunnen we reageren, hoe kunnen wij optreden ?" Dat is de verklaring geweest van de bijeenroeping, overigens ook op vraag van alle burgemeesters, en ze zijn het nog van diverse pluimage, en zij die deel uitmaken van PISAD die daarom hadden gevraagd. Hebben wij nu een bocht genomen ? Wij hebben helemaal geen bocht genomen, toch niet vanuit dit beleid. We zullen daar straks nog op terugkeren.

Ik denk, Voorzitter, Collega's, dat ik hiermee het meeste heb gezegd, behalve het allerlaatste dat je me misschien volgend jaar opnieuw zou moeten herinneren aan het aantal adviesraden, comités, overlegplatformen, stuurgroepen ... dat we hebben. In cultuur alleen heb ik 12 adviesraden en dan spreken we niet over een paar stuurgroepen. Ik zal ter gelegenheid van de tussenkomst van collega Beke er nog iets kunnen over zeggen. Het is in de welzijnssector niet beter. Alleen het probleem stellen is gemakkelijker dan het probleem oplossen. We willen democraat zijn en we willen luisteren naar het veld. Hoe doe je dat ? Door de specialisten bij mekaar te brengen. Wie zijn de specialisten ? Dat is het veld. Zijn ze betrokkenen ? Natuurlijk zijn ze betrokkenen, want als ze niet betrokken zijn, zijn ze geen specialisten en ze kunnen geen specialist zijn zonder betrokken te zijn. Er is daar een heel speciale commissie(s) aan te wijden om te zien hoe we dit kunnen saneren. Ik kan u op voorhand verzekeren, eenvoudig zal het niet zijn want we zullen onmiddellijk het verwijt krijgen dat we terugvallen in de oude politieke cultuur. Ik weet niet of die slechter was, dat hoor je mij niet zeggen, en dat het politici zijn die wensen te beslissen zonder te hebben geluisterd naar wat het volk zou te vertellen hebben. Politiek dichterbij de burger. Eén van de middelen om de politiek, en daarmee sluit ik af, dichterbij de burger te brengen is het vergroten van de kiesomschrijving.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde.
Nog een korte tussenkomst van collega Van Hecke.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, een korte repliek over het debat.

Ik zou mij eerst willen richten tot de heer Liebaut en ik wil "mea culpa" slaan. Ik heb de CVP website op mijn computer niet in mijn favorieten staan, dat is waar. CD&V, excuseer. Ik zal dat vanavond goedmaken en ik zal een keer surfen, op zoek naar jullie standpunten en dan gaat het misschien wat duidelijker worden.

We kunnen lang discussiëren over het drugsbeleid, we hebben dat al veel gedaan en dat is altijd boeiend. De vaststelling is dat de CD&V het federaal drugsbeleid heeft verketterd, zo mag ik het toch wel noemen of toch zware kritiek had, en dat men op pagina 26 van de algemene beleidsverklaring schrijft dat men zich inschrijft in het Vlaamse en federale beleid. Dat is een vaststelling.

Nu we het hebben over PISAD. Wat doet PISAD eigenlijk of wat is de bedoeling van PISAD ? Het is de bedoeling dat verschillende actoren in het veld samenwerken. Het gaat over scholen, parketten, jeugdmagistraten, sociale sector. Om wat te doen ? Als er jongeren zijn die met een drugsprobleem zitten om die niet onmiddellijk door te sturen naar de jeugdrechtbank, maar om eerst te zoeken naar andere oplossingen. Wat is dat dan ? Is dat repressie of is dat gedogen ?

DEBATTEN

Wat de communicatie betreft, zal ik de eerste zijn om toe te geven dat de communicatie over de drugsnota niet echt zeer professioneel is gebeurd. Er waren anderen die beter voorbereid waren en die sneller de communicatie over de drugsnota hebben verspreid en gedaan dan diegenen die de beslissing hebben genomen en die het dan natuurlijk op hun manier hebben gedaan, met hun interpretatie en daardoor is natuurlijk heel wat verwarring ontstaan en iedereen begrijpt ook wel wat ik bedoel.

Wat de andere punten betreft : schatting van duurzame ontwikkeling. Ik ben niet echt overtuigd. We hadden oorspronkelijk vijf miljoen, het is geschrapt, er zaten daar projecten bij die beter thuishoren in andere beleidsonderdelen. Ik ben het er helemaal mee eens, maar er waren ook projecten bij die echte sociale projecten waren : sociale tewerkstelling, projecten van Ateljee en dergelijke meer. Die komen dan ook in andere beleidsdomeinen aan bod, maar in ieder geval binnen het sociale hebben we nu geen budget meer voor goede projecten.

Tot slot wat de reglementering, subsidiëring van de jeugdverenigingen betreft, ben ik tevreden met de toezegging van de gedeputeerde om dat budget te verhogen tot het bedrag dat noodzakelijk zal zijn en dat dit eventueel kan komen vanuit de budgetten die we over hebben uit de mantelzorg. Daar ben ik heel tevreden mee.

Dank u.

De heer Anthuenis

Zeer kort, Mijnheer de Voorzitter.

Ik ben enigszins gerustgesteld. Eventuele misbruiken in de sociale sector zullen vermeden worden. Er komen in de loop van deze legislatuur geen nieuwe belastingen. Ik zal deze begroting – sociale sector ook stemmen, Mijnheer de Gedeputeerde. Het spijt mij dat jij niet over die bovennatuurlijke krachten beschikt. Ik had u anders de uitslag willen vragen van de match Anderlecht – AA Gent deze avond waarvoor ik wel een ticket moet betalen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer Anthuenis, wat dit laatste betreft zou ik alleen mijn wens kunnen uiten, maar ik ga dat niet doen.

Rumoer

Misbruiken. U hebt natuurlijk gelijk. Misbruiken moeten worden uitgeroeid en als er binnen de sector zouden zijn dan is iedereen uitgenodigd om die te signaleren.

Collega Van Hecke, ik heb ook niet gezegd dat wij ons vroeger niet inschreven in het drugsbeleid van de Vlaamse en federale overheid. Ik heb het in mijn tussenkomst heel duidelijk gehad over de manier waarop gecommuniceerd is en u hebt dat zelf ook gezegd dat dit tot niet op de meest gelukkigste manier is gebeurd. Wie daar aan de basis van ligt, interesseert mij niet, alleen het resultaat was zichtbaar.

Een gedoogbeleid. PISAD werkt met minderjarigen, het gaat over scholen en ik zou niet graag hebben dat er hier ook een systeem zou ontstaan, ook al gaat het om 12 à 13-jarigen of nog jongeren, dat zij nadien op een website moeten verschijnen met de mededeling : "Als ik u vind, zorg ik ervoor dat je eraan gaat." Wij proberen, en dat is het unieke aan dit project en daarom is het ook opgestart geweest, te beletten dat er onmiddellijk een repressief beleid zou moeten worden gevoerd, overigens in perfecte samenspraak met politie, parketdiensten en de diensten van de jeugdzorg. Laat ons maar met z'n allen aannemen dat dit een zeer goed draaiend project is.

De heer Joris

Mijnheer de Gedeputeerde, als u mij wenst te citeren, citeer dan volledig. Ik heb ooit gezegd dat de twee kindermoordenaars die James Bulger hebben gedood dat die beter zelf ook dood zouden zijn. Als u mij nu in de mond legt dat ik dat ooit zou hebben gezegd, gedacht of geschreven over een minderjarige die drugs gebruikt, dan is dat ofwel dat u het helemaal niet hebt gelezen en zo maar wat nakletst wat er in De Morgen heeft gestaan ofwel dat u te kwader trouw bent.

Als u mij aanvalt op mijn scherpe uitlatingen daar kan ik best tegen, maar leg mij niet nog ergere dingen in de mond dan ik uit mezelf al zeg, dat is echt niet nodig.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Bijzonder kort, Mijnheer de Voorzitter.

Ik heb hier niemand aangevallen. Ik heb alleen in het algemeen gesproken. Wanneer een collega zich daardoor aangevallen voelt dan zal hij daar zijn redenen voor hebben, neem ik aan.

Rumoer

SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN

De heer voorzitter

We blijven deze namiddag bij het sociale debat. Ik stel vast dat er verschillende sprekers ruimschoots het woord hebben gekregen, en dat de gedeputeerde ook zeer goed heeft geantwoord. We stappen over naar sociale en gezinsvoorzieningen, bejaardenzorg, algemene tussenkomst provinciaal seniorenbeleid.

P. 301 : BEJAARDENZORG : ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET PROVINCIAAL SENIORENBELEID

De heer Lootens loco mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, ik zal kort moeten zijn. Gesprekstechnisch kan niemand langer dan 12 minuten boeiend spreken. Wie dat langer doet, moet kunnen verdragen dat men buiten loopt of in slaap valt. Mevrouw Van der haeghen is ernstig ziek.

Voorzitter, Collega's,

We moeten vaststellen dat de sociale uitsluiting van ouderen erg groot blijft. Onze samenleving draagt hierin een belangrijke verantwoordelijkheid. In de samenleving wordt nog te veel een eng denkkader van competitie, snelheid en prestatie gehanteerd. Ouderen worden nog te veel beschouwd als hulpbehoevend, kortom ... als een last. In het beste geval krijgen ouderen een "roleless role" toegewezen. Zij mogen alleen van hun rust genieten.

Ouderen willen daarentegen zichzelf erkennen en zoeken erkenning in de samenleving waarvan ze deel uitmaken. Zij willen gelijkwaardig worden behandeld en vragen inspraak en participatie met betrekking tot alles wat hen rechtstreeks en onrechtstreeks aangaat.

De provincie heeft in de vorige legislatuur belangrijke inspanningen geleverd om een seniorenbeleid op bovenlokaal niveau op te starten. Een provinciale adviesraad voor seniorenbeleid werd opgericht (zie tussenkomst Wilfried Tortelboom), de ondersteuning van de seniorenverenigingen werd verbeterd en diverse seniorenprojecten werden gesubsidieerd.

Dit kan echter geen eindpunt zijn. De realisaties moeten verder worden uitgebouwd. Tevens zijn er nieuwe uitdagingen voor het provinciaal seniorenbeleid. Ons inziens dient er de volgende jaren bijzondere aandacht besteed te worden aan de volgende items :

1. Beeldvorming van ouderen

De ouderen van nu, en nog meer die van morgen, zijn mondiger, zijn meer geschoold en hebben behoeften die bredere terreinen betreffen. Deze mentaliteitswijziging sluit aan bij de evolutie die zich voltrekt in de gerontologische wereld, waar men wegtrekt van het deficitmodel, dat het verlies bij de oudere benadrukte, en evolueert naar het competentiemodel. Niet de tekorten maar wel de resterende mogelijkheden moeten worden onderstreept. Negatieve beeldvorming maakt dat ouderen vlugger slachtoffer worden van discriminatie, sociale uitsluiting en zelf mishandeling.

Daarom willen we vragen dat de bestendige deputatie extra inspanningen wil leveren voor het mee helpen realiseren van een positieve beeldvorming van ouderen.

DEBATTEN

2. Eenzaamheid van ouderen

Op de vraag : "Wie is er volgens u eenzaam ?" zullen mensen steeds verschillende antwoorden geven. De een denkt aan een kluizenaar, de andere aan een buitenlandse werknemer, een jong gescheiden vrouw of een oudere weduwnaar. Iedereen heeft een stereotiep beeld voor ogen. Eenzaamheid heeft echter te maken met een tekort in de sociale relaties van een persoon. Uit wetenschappelijke studies blijkt dat ouderen een grotere kans hebben om in de eenzaamheid te verglijden dan jongere mensen. Gezien de feminisering van het verouderingsproces zijn er ook meer oudere vrouwen die vereenzamen.

Vanuit een bovenlokaal perspectief dient de provincie de strijd aan te gaan tegen de vereenzaming van de oudere bevolkingsgroepen. Dit kan door het aanreiken van ondersteuning bij het verwerken van vereenzaming. Ideaal zou zijn dat in iedere stad of regio een hulpverlener zich uitsluitend bezighoudt met deze problematiek. Daarnaast moet er worden gewerkt aan een intensieve preventiecampagne waarbij wordt uitgegaan van de oorzaken van eenzaamheid. Enig onderzoek is daarvoor uiteraard noodzakelijk.

3. Het lokaal seniorenbeleid

De gemeente is het beleidsniveau waar ouderen zich zeer sterk bij betrokken voelen en waarvan ze heel veel verwachten, onder meer op het vlak van huisvesting, klusjesdiensten, verkeersveiligheid, vervoersmogelijkheden enzoverder. Op het vlak van zorg is in de ocmw's heel wat kennis aanwezig. Op vlak van welzijns- en leefbaarheidsaspecten van ouderen is dit niet in alle gemeenten het geval. Als provincie kunnen we zowel financiële als inhoudelijke ondersteuning aanreiken aan de lokale besturen bij de opmaak van een lokaal ouderenbeleidsplan of bij de aanpak van thema's zoals eenzaamheid en beeldvorming van ouderen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Fractie leider Marc Lootens. We gaan in dezelfde geest verder met een tussenkomst die voorbehouden is aan de heer Wilfried Tortelboom.

P. 301 : BEJAARDENZORG : SENIOENRAAD : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Tortelboom

Mijnheer de Voorzitter, Waarde Collega's,
Door de bestendige deputatie werd op 23 juni 1994 een principiële beslissing genomen voor de oprichting van een adviesraad voor seniorenbeleid. Na de provincieraadsverkiezingen die plaats hadden in oktober 1994 werd door de bestendige deputatie op 1 december 1994 een beslissing genomen over de samenstelling van de seniorenraad en deze werd op 17 februari 1995 samengesteld op de oprichtingsvergadering.

Mijnheer de Voorzitter, Waarde Collega's,
Mijns inziens werd er zeer goed werk gemaakt voor het geven van adviezen en voorstellen. Zij kunnen zich in de toekomst zeer verdienstelijk maken voor het uitwerken van het algemeen provinciaal seniorenbeleid (zie tussenkomst van SP-fractie leider mijnheer Lootens).
Na de provincieraadsverkiezingen van oktober 2000 is er tot op heden geen nieuws of de seniorenraad al dan niet opnieuw zal worden samengesteld, of is deze gewoon afgeschaft.
Graag zou ik, Mijnheer de Voorzitter, in kennis worden gesteld van de stand van zaken over de al dan niet verdere werking van de seniorenraad.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, ik heb gisteren aangekondigd dat ik deze tussenkomst terugtrek.

P. 303 : PROJECTSUBSIDIERING IN DE SECTOR MINDERHEDEN EN INTERCULTURELE VORMING : BEDENKINGEN BIJ HET PROJECT "AIDSPREVENTIE VOOR ALLOCHTONEN"**Mevrouw Lafkioui**

Voorzitter, Beste Collega's,

Ik wil wel nog even rechtzetten dat ik het enkel maar over de projectsubsidiering in de sector minderheden heb.

Bij het luik "etnische culturele minderheden" van het beleidsdomein Welzijn (pagina 28) wordt er gesproken over "Aids-preventie voor Allochtonen". Het provinciebestuur ondersteunt het project van het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen voor 24 789 €.

Deze preventie is blijkbaar anders dan de gewone preventie voor Aids; men wil zich toespitsen op voornamelijk de "zwarte bevolking" van Afrika. Deze preventie wordt anders aangepakt omdat de manier om deze doelgroep te bereiken toch op een specifieke wijze dient te gebeuren. Ik kan de bedoeling en de inhoud van deze problematiek volgen, maar wat ik niet kan begrijpen is waarom men er voor gekozen heeft om dit project te formuleren "aids-preventie voor allochtonen". Dit is ronduit stigmatiserend. Dit laat uitschijnen alsof het probleem zich enkel situeert bij allochtonen, wat niet klopt met de realiteit.

Dit zegt niet dat het eigenlijk maar over een deelgroep van de allochtonen gaat, namelijk de zwarte Afrikanen.

Ik vind het jammer dat een zinvol project op die manier wordt voorgesteld.

Waarom dit project onder de titel "etnische culturele minderheden" ? Komt dit project niet beter tot zijn recht onder een andere titel ?

Het beleidsdomein welzijn, gezondheid en ontwikkelingssamenwerking is opgedeeld in 6 luiken :

eerste luik : welzijn

tweede luik : gezondheid

derde luik : etnisch-culturele minderheden

vierde luik : Noord-Zuidsamenwerking

vijfde luik : basiseducatie

zesde luik : intern gelijke kansenbeleid

Ik wil niet te pretentius klinken maar waarom staat dit project niet onder het luik gezondheid na drugpreventie bijvoorbeeld (pag. 25) ? Naast gezondheidsbevordering en -zorg wordt er logischer wijze ook aan preventie gedaan. De logische opbouw in de beleidstekst van het luik gezondheid is mij niet duidelijk en wellicht worden projecten op deze manier terecht "verkeerd begrepen".

Ik dank u voor uw aandacht.

GEZONDHEIDSZORG**P. 313 : SUBSIDIES AAN SAMENWERKINGSINITIATIEVEN INTERGEMEENTELIJKE DRUGPREVENTIE : TUSSENKOMST I.V.M. DE "KEEP IT CLEAN-ORGANISATIE"****De heer Lampaert**

Mijnheer de Voorzitter, Waarde leden van de Bestendige Deputatie, Waarde Collega's,

Vorig jaar reeds mocht ik in deze raad tussenkomen en de leden verzoeken aandacht te hebben voor de, spijtig genoeg, te beperkte drugpreventieacties in noordwest Oost-Vlaanderen. Niet lang daarna trouwens werd er naar aanleiding van een interpellatie door verschillende fracties tussengekomen en konden we genieten van een inhoudelijk zeer interessant debat inzake druggebruik en gedoogbeleid. Dat de provincieraad hier zoveel aandacht aan besteedde, spijs het hier een Federale en/of Vlaamse materie betreft, bewijst toch dat de problematiek niet onbelangrijk is.

Ik wil het vandaag alleen hebben over de preventie, want daarover zijn we het, hoop ik, allemaal eens : de drugpreventie is een lokaal gemeentelijk overschrijdende problematiek, die zoals de preventieve gezondheidszorg, het best op het niveau van de provincie kan georganiseerd of ondersteund worden. Ik sluit me in dit opzicht dus volledig aan bij collega Cindy Franssen, zoals ze het formuleerde tijdens het kerntakendebat.

DEBATTEN

Noordwest Oost-Vlaanderen, het Meetjesland, kent inderdaad weinig initiatieven inzake drugpreventie, en nochtans zijn de problemen er niet minder dan elders.

Iedereen zal het met mij eens zijn dat in zuid Oost-Vlaanderen, met het PISAD, fantastisch werk werd verricht. Ook het Waasland en enkele grote steden hebben definitief gekozen voor een professionele aanpak, zodat jongeren, drugverslaafden, ouders van gebruikers ... zich kunnen laten bijstaan door instellingen en mensen die de problematiek correct kunnen inschatten.

Niet alleen het bestaan van aanspreekpunten, maar ook het feit dat er de nodige publiciteit voor wordt gemaakt, is belangrijk.

Mijn tussenkomst betreft eigenlijk niet zoals vermeld wordt een tussenkomst betreffende de Keep it Clean-organisatie, maar wel een vraag aan de provinciale overheid en administratie voor steun bij het starten van een intergemeentelijke samenwerking, waarbij Keep it Clean kan participeren en mee promoten. Dat daar geld zal voor nodig zijn, is duidelijk, maar de logistieke ondersteuning en waardering vanuit de provincie zijn volgens mij nog belangrijker.

Ik dank de deputatie dat zij vorig jaar enthousiast haar steun betuigde voor het starten van deze samenwerking. De aanzet werd vorig jaar trouwens ook gegeven en zoals door gedeputeerde Van Der Meiren gesuggereerd, via een beperkt aantal gemeenten met het doel uit te groeien over een ganse regio. We werden echter gehinderd door de op dit ogenblik aan de gang zijnde reorganisatie van de politiediensten. Ik begrijp de burgemeesters uit de regio, dat zij eerst precies willen weten hoe deze politiehervorming zal aflopen, voordat ze een drugpreventiemedewerker in dienst nemen. Ze wachten met spanning af hoeveel de hervormingen de gemeenten gaan kosten voordat ze met Justitie, lokale en federale politie, scholen, drugpreventie- en hulpverleningscentra, mutualiteiten, jeugdclubs, streekplatformen ... rond de tafel willen gaan zitten om een gezamenlijke visie uit te werken.

Laat ik wel heel duidelijk zijn. Ik spreek me hier niet uit over het gedoogbeleid van de regering. Het initiatief wil niet tussenkomen in de discussie rond het al of niet legaliseren van softdrugs. De drugnota van de regering spoort ons wel aan om intensiever aan drugpreventie te doen.

Het drugprobleem is zeer complex en kan niet met enkele slogans in een handomdraai worden opgelost. Cannabis is niet de enige drug, zelfs niet de gevaarlijkste. Drugmisbruik is niet uitsluitend een jongerenprobleem.

Ik sta voor de uitbouw van de drugspreventie, maar pleit niet voor een harde repressie tegen druggebruikers. Harde repressie zonder meer helpt niet.

Wat ik wil, is een uitgewerkt beleid met drugpreventiewerkers die gratis en anoniem informatie en steun kunnen aanbieden aan jongeren, maar ook volwassenen die met drugs of andere verslavingen te maken krijgen. Een aanspreekpunt per gemeente en preventieambtenaren die werken in een intergemeentelijk samenwerkingsverband onder de vleugels van de provincie. Een beleid met opleidingen voor de horeca, de jeugdorganisaties, het onderwijs, ... met veel informatie en goede publicaties die de risicogroepen aanspreken, peer-to-peer strategieën, websites, straathoekwerkers,

De permanente zorg en bekommernis voor het welzijn van de jongeren moeten ons aanzetten tot het opzetten van projecten die tot doel hebben het middelenmisbruik onder controle te krijgen en gelden te voorzien voor de verslavingszorg.

Een intergemeentelijk samenwerkingsverband voor drugpreventie, kan het gebruik van legale en illegale drugs onder controle krijgen, misbruik voorkomen en het gebruik stoppen.

Onze streek wordt gekenmerkt door een onderaanbod aan initiatieven in het kader van de drugpreventie. De regionale en lokale initiatieven hebben nood aan professionele hulp en moeten een aanspreekpunt kunnen vinden. Er is nood aan een structurele onderbouw met vrijgestelden en veldwerkers. Het preventiewerk moet dringend wetenschappelijk worden ondersteund.

Keep it Clean heeft 5 jaar lang in samenwerking met vele organisaties de drugpreventie in het Meetjesland een gezicht gegeven. Drie jaar lang hebben ze structurele hulp gekregen van de provincie als bijzonder jeugdinitiatief. Zo werden voordrachten georganiseerd (in samenwerking met dokter Beaucourt), filmvoorstellingen, toneel, (yunkieblues), workshops (in samenwerking met de Sleutel), tentoonstellingen (in samenwerking met de Bond Moyson, de Rijkswacht, VAD, ...).

Na drie jaar eindigt de projectsubsidie. Het zou spijtig zijn dat de afgelegde weg eindigt aan de rand van de afgrond. De weg is nog lang en ik hoop dat de provincie mee de brug zal willen bouwen, zodat een secretariaat kan worden ingericht dat niet alleen zorgt voor regelmatige drugpreventie-initiatieven zoals hierboven aangehaald, maar dat er ook voor zorgt dat het bovengeschetste samenwerkingsverband wordt gerealiseerd.

Ik dank u.

P. 343 : SUBSIDIES VOOR INITIATIEVEN VAN SOCIALE HUISVESTIGINGSMAATSCHAPPIJEN :

- **ALGEMENE TUSSENKOMST M.B.T. HET HUISVESTIGINGSBELEID**
- **BEDENKINGEN BIJ DE ROL VAN DE PROVINCIALE VERTEGENWOORDIGERS IN DE SOCIALE HUISVESTIGINGSMAATSCHAPPIJEN IN HET KADER VAN DE VEWEZENLIJKE VAN EEN GECOÖRDINEERD PROVINCIAAL BELEID INZAKE SOCIALE HUISVESTING**

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wonen in gezonde en comfortabele omstandigheden is een fundamenteel recht voor iedereen in onze samenleving. Slechte woonomstandigheden zijn dikwijls de oorzaak van ongezond leven. Kinderen hebben niet de nodige hygiëne, worden ziek, gaan niet naar school, lopen schoolachterstand op, enz. De sociale huisvesting heeft altijd van bij haar ontstaan een antwoord proberen bieden om mensen, jonge gezinnen en ouderen een hedendaagse woning te kunnen aanbieden, en dit zowel in de huursector als in de koopsector. In de koopsector kunnen kandidaten een betaalbare woning aankopen en velen maken hierbij gebruik van de aanvullende provinciale lening. In de huursector worden betaalbare comfortabele woningen aangeboden. Het aanbod is echter veel kleiner dan de vraag. De wachtlijsten van de huurmaatschappijen zijn groot, veel te groot.

Ook de Vlaamse regering heeft in haar regeringsverklaring heel wat aandacht geschonken aan sociale huisvesting. Ook zij erkennen dat er een prangend tekort is aan betaalbare sociale huisvesting. Gedurende deze regeerperiode hebben zij dan ook het ambitieuze plan om 15 000 nieuwe sociale woningen te bouwen. Nieuwe sociale woningen, actief inspringen door de huisvestingsmaatschappijen op het recht van voorkoop, krotbestrijding, leegstandbestrijding en renovatie, het zijn maar enkele middelen om aan de sociale woningnood te voldoen.

Want vergeten wij niet dat voor vele mensen een betaalbare woning enkel de sociale huisvesting een antwoord biedt. De private markt is veel te duur, de woononzekerheid te groot. En woononzekerheid, daar gaat het in vele gevallen om.

Kan ook het provinciaal niveau een rol spelen in de sociale huisvesting ?

Ik denk van wel. Zelfs heel veel. In de schemerzone van vertegenwoordiging is de provincie een heel belangrijke partner in de sociale huisvesting in onze provincie. Te weten dat de provincie via vele provincieraadsleden, de schemerzone van de vertegenwoordiging, in alle sociale huisvestingsmaatschappijen aanwezig is, en dit zowel in de algemene vergaderingen als in de raden van bestuur. Deze aanwezigheid zou ons de kans moeten geven om tot een coherent huisvestingsbeleid te komen in heel Oost-Vlaanderen. Zeker nu vanuit Brussel het signaal komt dat er zal gesaneerd worden in de sector. Er zijn te veel kleine maatschappijen soms op hetzelfde werkterrein actief, maar anderzijds is het zo dat in sommige gemeenten geen of nauwelijks geen sociale huisvesting aanwezig is, dus is er helemaal geen aanbod.

Hier ligt de kans voor de provincie. De provinciale vertegenwoordigers zouden zich met kop en schouders onder deze operatie kunnen zetten zodat er stevige financieel gezonde en actieve huisvestingsmaatschappijen ontstaan die allen samen het hele grondgebied van onze provincie bestrijken.

Ik durf dan ook voorstellen dat de bevoegde gedeputeerde de provinciale vertegenwoordigers zou samenbrengen en samen met hen een provinciale toekomstvisie op sociale huisvesting in de provincie uittekent.

Eveneens denk ik dat een dergelijke bijeenkomst goed zou zijn om op die manier te komen tot een coherent huisvestingsbeleid met oog voor de visie van de voogdijoverheid, zodat in de ene maatschappij de provinciale vertegenwoordiger niet tegen schaalvergroting stemt en in de andere voor.

DEBATTEN

Huisvesting is natuurlijk ook een belangrijke opdracht voor onze lokale besturen. Ook zij zijn in de huisvestingsmaatschappijen vertegenwoordigd, doch ook zij zijn slechts één partner. Ik ben ervan overtuigd dat de provincie tussen huisvestingsmaatschappijen, gemeenten en private aandeelhouders de regisseur kan zijn in het creëren van een vernieuwd provinciaal huisvestingsbeleid waarbij de vele provinciale vertegenwoordigers in de sociale huisvestingsmaatschappijen een belangrijke rol kunnen spelen.

Dank u.

P. 343 : AANLEG VAN DOORTREKKERSTERREINEN VOOR WOONWAGENBEWONERS : VRAGEN I.V.M. HET GEBRUIK VAN DEZE DOORTREKKERSTERREINEN

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de begroting wordt een bedrag voorzien van 619 534 euro voor de aanleg van doortrekkersterreinen voor woonwagenbewoners.

Waarvoor wordt dit bedrag juist gebruikt ?

Dient het bedrag voor de aankoop en aanleg van de terreinen en waar worden ze concreet ingeplant ?

Zullen de woonwagenbewoners op deze terreinen een standplaatsvergoeding, zoals op de campings, moeten betalen of verblijven ze er gratis ?

Op elke camping dient ook een formulier ingevuld te worden met de persoonsgegevens die bij eventuele ongevallen moeten worden doorgegeven aan de politie. Bovendien wordt er in een gewone camping per persoon en per nacht een toeristenbelasting betaald.

Geldt deze regeling ook voor woonwagenbewoners ?

Hoelang mag men maximum op een doortrekkersterrein verblijven ?

Dank u.

JEUGDZORG

P. 107 : SUBSIDIES VOOR VERNIEUWENDE EN VORMINGSPROJECTEN IN DE SECTOR BIJZONDERE JEUGDZORG : VRAAG OF DE SUBSIDIE VOOR VERNIEUWENDE EN VORMINGSPROJECTEN IN DE SECTOR BIJZONDERE JEUGDZORG OOK PROJECTEN INZAKE ALTERNATIEVE BESTRAFFINGEN VAN JONGEREN OMVATTEN

De heer Jacobs

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De subsidies voor vernieuwende en vormingsprojecten in de sector bijzondere jeugdzorg worden in het begrotingsontwerp door middel van verschuivingen opgetrokken tot 61 973 euro, dit onder meer met een stuk van het krediet dat bestemd werd voor de subsidiëring voor de instellingen voor minderjarigen geplaatst bij toepassing van de wetgeving betreffende jeugdbescherming. In de toelichting van het begrotingsontwerp lezen we dat deze laatste taak door de Vlaamse gemeenschap zou overgenomen worden. Het is eigenlijk in dit licht dat mijn tussenkomst kan gekaderd worden.

De vraag is hoe het budget voor de sector bijzondere jeugdzorg zal aangewend worden op een wijze die de provincie, als intermediair bestuur, meer tot zijn recht zal laten komen.

Het voorziene budget zou aangewend worden voor een "vernieuwend project in de Gentse regio" door samenwerking van 11 voorzieningen én het Comité voor Bijzondere Jeugdbijstand Gent én de sociale dienst van de jeugdrechtbank Gent. Dat is positief. Dat zal zijn weerslag hebben op de andere provincies. Dergelijk project zal uiteraard zijn nut hebben naar de andere regio's in de provincie, evenwel moet men de andere regio's ook effectief aan bod laten komen.

Van het voorziene budget van 61 973 euro zal ongeveer 35 000 euro beschikbaar blijven voor andere projecten, wat een zelfde bedrag is als voorzien in de begroting van 2001. Dit jaar werd dit bedrag aangewend voor vormingsprojecten van negen organisaties uit de bijzondere jeugdzorg. Deze organisaties ontvangen een subsidie gaande van 25 000 BEF tot 500 000 BEF voor de vzw Open Haard.

Uiteraard zijn de gesubsidieerde organisaties bezig met nuttig werk en kan ik me voorstellen dat iedere frank welkom is. Hoewel ik mij vragen stel bij het te veel fragmenteren van deze bedragen.

Evenwel vrees ik dat deze toekenning vanuit de provincie naar deze organisaties niet voldoende bijdraagt tot een profilering van het provinciebestuur zodat deze taak, net zoals de subsidiëring voor de instellingen waar minderjarigen geplaatst worden, naar de Vlaamse gemeenschap zou kunnen overgeheveld worden. Ik vraag dan ook dat bij de invulling van deze begrotingspost meer aandacht zou gegeven worden aan de intermediaire rol van de provincie.

Mijn voorstel dienaangaande heeft betrekking op de invulling van de moeilijke taak van de alternatieve straffen. Hoewel de ervaring met alternatieve straffen positief is, is het in onze steeds repressievere maatschappij met stijgende onverdraagzaamheid geen dankbaar onderwerp. Het is nog niet zolang geleden – enkele minuten geleden maar eigenlijk – dat er vanuit bepaalde hoeken aangedrongen werd op effectieve harde gevangenisstraffen. Ik ga niet dieper in detail want anders voelen bepaalde mensen zich misschien opnieuw geïsoleerd.

Te vaak wordt aangedrongen op effectieve, harde gevangenisstraffen die er hoofdzakelijk op gericht zijn om te voldoen aan wraakgevoelens. Nu ik hier op deze provincieraad geleerd heb dat het christelijk geloof niet meer tot het exclusief domein van de CD&V behoort, zou ik de mensen willen aanraden om behalve het oud testament – oog om oog, tand om tand, tot iedereen er blind en zonder tanden bij loopt – ook het nieuw testament eens te lezen. Daar staat dan een andere boodschap in.

Ook het zozegde afschrikkingseffect is hierbij ondergeschikt, in de mate dat strenge straffen hiervoor nuttig zijn. Ik geef een concreet voorbeeld. Wanneer men het heeft over drugs en jongeren die men niet kent die in aanmerking komen met drugs, dan heeft men het over criminelen. Wanneer men het heeft over jongeren die met drugs in aanraking komen en het gaat over eigen kinderen, eigen neven of nichtjes dan heeft men het over problemen. Dat mag toch wel eens doordringen.

Ik stel vast dat er nog geen enkele mens op een betere manier, als een beter mens uit de gevangenis gekomen is. Ik ben dan ook vurig voorstander van alternatieve straffen, zeker wanneer het betrekking heeft op jongeren.

Voor jongeren bieden alternatieve straffen een reële kans om aansluiting te vinden bij het sociale leven. Spijtig genoeg betreft het voor vele jongeren dikwijls een eerste kans daarvoor. Tewerkstelling als alternatieve straf kan uiteraard ook voor de slachtoffers aangewezen zijn met het oog op het bekomen van schadeloosstellingen.

De provincie zou een project kunnen opstarten dat zich richt naar de jongeren die in moeilijkheden zijn gekomen :

- het uitvoeren van taken op vlak van milieu lijkt mij zinvoller dan het betalen van een geldboete ;
- de inschakeling in de hulpverlening bij festiviteiten kan de ogen openen voor de gevolgen van excessief drankverbruik ;
- een sociale taak vervullen in een ontwenningencentrum voor drugs is de meest harde maar tevens de beste leerschool.

Het opleggen van gratis dienstverlening of het volgen van een sociaal educatieve opleiding, in het kader van een opschorting van de uitspraak of ingeval van uitstel van tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf, kan enkel bij een openbare dienst of bij een vzw of stichting met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Dergelijke initiatieven worden moeilijker op gemeentelijk vlak genomen alleen al omdat de gemeentebesturen niet de indruk willen opwekken dat ze jongeren, die gekend zijn wegens hun problematiek gedrag, “belonen” met een tewerkstelling maar ook omdat niet iedere gemeente een aangepaste, alternatieve straf kan aanbieden.

Anderzijds zou een aanpak vanuit de Vlaamse gemeenschap onvoldoende rekening houden met de streekgebonden gevoeligheden. Een coördinatie en een aanbod naar de Oost-Vlaamse gemeentebesturen toe op dit terrein lijkt mij dan ook een provinciale taak bij uitstek.

Als uitsmijter – en het hoeft niet altijd ernstig te zijn omdat ik hoop dat mijn tussenkomst wel als ernstig zal genomen worden – wil ik enkele voorbeelden aanhalen van mogelijke vormen.

DEBATTEN

Iemand van Dendermonde zou naar Aalst kunnen komen om te leren hoe men wielen moet zetten onder een houten paardje. Anderzijds zou een Aalstenaar naar Dendermonde kunnen gaan om er te leren dat men achtjarigen best niet alleen in het carnavalgeweld laat rondlopen. En ten slotte, zowel Aalstenaars als mensen van Sint-Niklaas kunnen naar Dendermonde gaan om te leren hoe men zijn plaatselijke afdelingen van de rechtbank kwijtspeelt.

Dank u.

P. 209 : SUBSIDIES AAN PROVINCIAAL EN REGIONAAL JEUGDWERK : ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw De Gussem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Na een hele tijd van overleg binnen de schoot van de Provinciale Adviesraad voor de Jeugd is een nieuw reglement tot stand gekomen dat de subsidiëring van het provinciaal en regionaal jeugdwerk regelt. Dit is een goede zaak en het is ook een goed reglement met voldoende aandacht voor het georganiseerde jeugdwerk en waardering van en kansen voor de vrijwilligers binnen de diverse structuren.

Het is goed dat de provincie deze taak duidelijk opneemt.

Voor de achteloze voorbijganger lijkt dit jeugdwerk eerder "traditioneel" maar de aandachtige toeschouwer weet op te merken dat dit jeugdwerk anno 2002 meer dan ooit geëvolueerd is en erin geslaagd is waardevolle werkvormen te combineren met actuele methodieken en thema's. Het jeugdwerk is weer "cool". Ook bij volwassen observatoren heeft deze vorm van het samenbrengen van kinderen en jongeren opnieuw aan sympathie gewonnen.

Net zoals dit het geval is voor het socio-culturele middenveld komt professor Elchardus – voor provincieraadsleden al lang geen onbekende meer – in zijn onderzoek tot de conclusie dat jongeren actief binnen het jeugdwerk positiever en toleranter in het leven staan, met aandacht voor een democratisch maatschappijbestel en bereidheid tot maatschappelijk engagement.

Maar er is nog meer.

In een tijd waar gezinnen kleiner worden en vaak minder functioneren binnen een sociaal netwerk dreigen kinderen "eenzaam" te worden.

Professor Koen Raes onderstreept daarbij radicaal het belang van het traditionele jeugdwerk. Dit jeugdwerk, waarbij jongeren zelf de verantwoordelijkheid voor andere jongeren en kinderen opnemen, biedt ruimte om te oefenen in het verwerven van sociale vaardigheden. Professor Raes durft zelfs zover gaan bewegingen tot de "basisbehoeften van hedendaagse jongeren" te rekenen.

Ik weet dat een aantal politici ook hier weer even zullen verwijzen naar de "verzuimdheid" van deze organisaties. Een blik op dit jeugdwerk leert mij echter dat het niet de hedendaagse jongeren zijn die met een verzuilde visie rondlopen, maar dat het veeleer een aantal politici zijn die met een verzuilde bril naar de jeugd en het jeugdwerk kijken.

Uit contacten met verantwoordelijken van dit jeugdwerk blijkt dat het voorziene bedrag in de begroting 2002 – en dat is al door collega Van Hecke aangehaald – ontoereikend zal zijn voor de uitvoering van het nieuwe reglement, en dat de schrik leeft dat men zal grijpen naar een lager uitbetalingscoëfficiënt. Ik zou dan ook heel duidelijk willen pleiten voor het voorzien van voldoende middelen bij een volgende begrotingswijziging.

Dank u.

RAMPSCHADE EN ONTWIKKELINGSLANDEN

P. 100-105 : RAMPSCHADE EN ONTWIKKELINGSLANDEN : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan hierin zeer kort zijn om de eenvoudige reden dat hier al één en ander is gezegd. Ik verwijs onder andere naar de algemene openingstussenkomst van de fractieleider van de CD&V, mijnheer Liebaut, waarin hij op een bepaald ogenblik heeft gesteld dat het lovenswaardig is dat de provincie in elk geval in de Noord-Zuidrelatie blijft investeren.

Hij heeft op een bepaald ogenblik zelfs gezegd om, indien het enigszins mogelijk is, daar zelfs naar budgettering toe nog iets meer voor in te schrijven. Ik denk dat de SP-fractie dat volmondig kan beamen en dat wij daar ook als dusdanig voorstander van zijn.

Toch blijf ik op een bepaald ogenblik een beetje zitten met het feit dat hij gesteld heeft en ook iets gereserveerd gesteld heeft omtrent de projecten in het oosten, namelijk in Roemenië. Hij heeft daar niet zodanig veel meer aan toegevoegd.

Daar gaat in feite mijn tussenkomst kort over.

Ik denk dat wij als provincie ook de taak hebben om niet zodanig naar de privé-initiatieven ondersteuning te geven, maar dat wij een beleid moeten uitdokteren zodanig dat wij ook een aantal projecten in het oosten zouden kunnen op het getouw zetten.

Het blijft nog altijd een beetje in mijn maag zitten dat bijvoorbeeld op hoger niveau een aantal kredieten en subsidiëringen mogelijk worden naar de toekomst toe - ik denk dan bijvoorbeeld aan de 100 000 000 BEF van minister Anciaux naar de gemeenten toe, weze het dan dat zij bepaalde actieplannen moeten kunnen voorleggen en dat het in eerste instantie over kleinschalige projecten moet gaan - maar dat het uitsluitend naar de Noord-Zuidrelatie gaat en dat op een bepaald ogenblik niets wordt voorzien naar het oosten toe.

Ik blijf op dat ogenblik ook daar op mijn honger zitten en ik meen dat de taakstelling die de provincie heeft ook in die richting eventjes op een meer pluralistische manier zou kunnen gaan. Wij hebben een paar weken geleden het initiatief goedgekeurd naar Roemenië toe omdat wij er als fractie van uitgegaan zijn dat het belangrijk is dat er iets gebeurt, wie het als dusdanig ook doet. Maar ik blijf erbij dat de taakstelling er duidelijk ook één is voor de provincie.

Dank u.

P. 101-103 : NOORD-ZUIDSAMENWERKING : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb in het verleden reeds meerdere keren kritiek geuit op een aantal "dubieuze" ngo's en dit zonder ze allemaal over één kant te willen scheren.

Toch graag het volgende : alhoewel de partij verkiezingsnederlaag op verkiezingsnederlaag opstapelt, blijft de extreem-linkse PvdA over een nationaal secretariaat, een weekblad en personeel beschikken.

De bron van die weelde is onlangs blootgelegd : gesjoemel met belastinggeld.

Uit het antwoord van de minister op een vraag van senator Wim Verreycken, blijkt dat op de achtergang van het PvdA-secretariaat vier zogeheten ngo's gevestigd zijn. Verenigingen die worden geacht aan ontwikkelingshulp te doen en die ook door de provincie Oost-Vlaanderen worden "gesponsord". Zij krijgen daarvoor jaarlijks een bedrag van meer dan 30 000 000 BEF en maar liefst negen man personeel.

Dat geld en personeel wordt ingezet voor andere taken dan ontwikkelingshulp, zo blijkt uit een controle uitgevoerd in 1998. Daaruit bleek misbruik van de gelden en werden subsidies teruggevorderd.

De vraag is misschien minder belangrijk dan het signaal dat we hierbij geven, namelijk het dubieuze, bedenkelijke van de ngo's in relatie met Stalinisten, Marxisten en Trotskisten, maar toch zou ik willen weten in hoeverre Oost-Vlaanderen geld heeft gepompt.

Dank u.

P. 101 : WERKINGSSUBSIDIES AAN VOOR PROJECTEN IN HET BUITENLAND ERKENDE NGO'S, DIE IN OOST-VLAANDEREN EEN ZETEL HEBBEN : ALGEMENE TUSSENKOMST MET BETREKKING TOT DE NGO'S

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Daar gaan we weer. Jaar na jaar is dit een meerkost. Van bijna 1 120 000 euro over bijna 1 240 000 euro naar precies 1 355 689 euro.

Eerst bijna 11 % erbij, dit keer nog eens ruim 10 % extra, en dat los van een stijging van de intrest op leningen van ruim 8 000 euro.

DEBATTEN

Ik had nochtans gedacht dat er een daling zou zijn – maar dat was waarschijnlijk naïef van mij – gezien het aantal Oost-Vlaamse ngo's is verminderd. 123 947 euro of 5 000 000 BEF gaat naar de “subsiëring” van gespreide projecten in de wereld in relatie met Oost-Vlaanderen. En ik citeer : “Het betreft hier een nog nieuw te ontwikkelen reglement rond de subsidiëring van projecten en werkingen, los van het regiobeleid. Deze subsidiëring kan bijdragen tot de draagvlakverbreding rond internationale solidariteit.” Zo staat in de toelichting.

U vraagt ons met andere woorden om een blanco cheque te ondertekenen ! U weet blijkbaar nog zelf niet waarover het juist gaat, wat u er juist zult mee gaan doen. Het feit dat het hier alweer om een volksvreemd project gaat, is blijkbaar voldoende om er ons zuurverdiend geld aan te vergoien. Mogen we tenminste weten waaraan het vergooid wordt ? Dank u.

WELZIJN

P. 69 EN P. 293 : TUSSENKOMST IN VERBAND MET DE INITIATIEVEN DIE KUNNEN GENOMEN WORDEN IN HET KADER VAN HET GELIJKEKANSENBELEID ZOWEL INTERN ALS EXTERN EN DIT NAAR SPECIFIEKE DOELGROEPEN TOE

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter; Geachte Collega's,

Ik wil graag nog eens terugkomen op het interne en externe gelijkekansenbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen. U zult wellicht denken : “Daar is ze weer !”, maar het is zeker niet mijn bedoeling om in herhaling te vallen. Ik wil enkel een aantal punten van dit beleid nogmaals ter bespreking brengen. Toen ik de beleidsnota van de provinciebegroting doornam; viel het mij op dat er bij het luik Welzijn - gelijke kansen voor mannen en vrouwen op pagina 25 en intern gelijkekansenbeleid op pagina 28 - met geen enkel woord wordt verwezen naar de tekst van de beleidsverklaring 2001 – 2006 waarin expliciet vermeld staat dat het gelijkekansenbeleid dient uitgebreid te worden naar andere doelgroepen, met name personen met een handicap, allochtonen en holebi's.

Nog meer zelfs. In de brochure "Beleidsverklaring van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen 2001-2006", die een samenvatting is van de oorspronkelijke beleidsverklaring, zoals vermeld wordt op de eerste pagina; wordt op pagina 11 het gelijkekansenbeleid aangeroerd. Ik citeer : "Aandacht hebben voor wie door de mazen van het net valt en kwetsbaar is. Het provinciebestuur verzoent zich niet met allerlei vormen van uitsluiting. Het wil gelijke kansen voor iedereen."

Ik denk te mogen verstaan dat ze met “iedereen” waarschijnlijk ook die bewuste doelgroepen bedoelt.

In de commissie Gelijke Kansen van juni 2001 hebben we de discussie rond de uitbreiding van het gelijkekansenbeleid naar andere doelgroepen grondig gevoerd en zijn we tot een standpunt gekomen waar "nagenoeg" iedereen kon achterstaan.

De afspraak werd gemaakt om in de toekomst concrete doelstellingen en acties voorop te stellen naar deze doelgroepen toe.

Dit begrijp ik als een duidelijke intentieverklaring van de commissie en van de provincieraad.

Bij de begrotingsbespreking van 12 september laatstleden in de commissie Gelijke Kansen werd het voor mij duidelijk dat het louter bij intenties op papier zou blijven.

Er werden geen financiële maatregelen genomen om deze intenties in concrete acties of doelstellingen om te zetten zodat men deze in de realiteit kan waarmaken en dit noch bij het intern noch bij het extern gelijkekansenbeleid.

Ik vind dit wel een spijtige zaak.

Sta me toe een aantal voorstellen te doen voor wat betreft het intern gelijkekansenbeleid.

De klemtoon hier ligt op het domein tewerkstelling. Dit is het domein bij uitstek waar de provincie zich als overheid niet alleen kan profileren maar ook een voorbeeldfunctie heeft naar andere overheden.

Er dient bij het aanwerven van personeel meer aandacht geschonken te worden aan de instroom van allochtonen en personen met een handicap.

Voor wat betreft personen met een handicap vindt de provincie dat ze voldoende doet gezien ze het vereiste quotum haalt.

Goed dat de provincie zich aan zijn wettelijke verplichtingen houdt, maar wie zegt dat de provincie niet boven dit quotum mag gaan en dit is volgens mij nog betere politiek voeren !

Het quotum, namelijk 2 %, van het aantal nieuwe aanwervingen op niveaus D en E prioritair te reserveren voor personen met een handicap werkt in de praktijk niet.

Het quotum geldt enkel voor nieuwe aanwervingen en telt enkel voor statutaire aanwervingen. De al aanwezige bezetting moet er niet aan voldoen. Het quotum geldt niet op hogere niveaus en houdt enkel rekening met personen ingeschreven in het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Daarnaast klagen ook heel wat organisaties van personen met een handicap over de examenregeling. Ik geef maar een voorbeeld, namelijk het niet aangepast zijn van de visuele testen bij personen met een visuele handicap.

Zich blijven vasthouden aan het quotum is onvoldoende; men moet gaan nadenken waar zich de knelpunten bevinden en hiervoor oplossingen zoeken zodat de provincie als overheid meer personen met een handicap kan aanwerven en, even belangrijk, deze kan houden.

Ik hoop dat de nog op te richten cel die moet werken rond "toegankelijkheid" zich ook hierin kan verdiepen.

Hetzelfde probleem stelt zich bij "allochtonen". Ook zij hebben tewerkstellingsproblemen doordat de instroommogelijkheden beperkt zijn.

Door bijvoorbeeld startbanen zoals bij jonge werknemers en schoolverlaters gedaan wordt, te creëren geeft men hen de kans om een jaar werkervaring op te doen. Tijdens dit jaar is het belangrijk om door goede loopbaanbegeleiding en bijscholing of vorming de tewerkstellingskansen van de allochtone werknemer te vergroten.

Het is duidelijk niet alleen een kwestie van kansen bieden, maar ook het sensibiliseren van mensen en dit door als provinciale overheid een transparant diversiteitbeleid te voeren.

Voor de doelgroepen allochtonen en personen met een handicap geef ik u de tip om de brochures van de Vlaamse gemeenschap van de dienst Emancipatiezaken en met name het positieve actieplan 2001 eens door te nemen. Het is een bruikbaar werkinstrument.

Hoe zit het met de doelgroep holebi's voor wat betreft het interne gelijkheidsbeleid ?

Tijdens de vorige besprekingen hebben we dit uitvoering besproken, maar ik vind het toch belangrijk om nog wat concrete informatie door te geven rond deze doelgroep. Uit een recent onderzoek van Professor Socioloog J. Vincke van de universiteit Gent blijkt dat 60 % van de werkgevers er geen problemen mee heeft om holebi's in dienst te nemen. Op het eerste gezicht lijkt dit een goed resultaat, maar u zou het ook anders kunnen stellen. Uit het onderzoek blijkt namelijk dat 40 % van de werkgevers er blijkbaar wel moeite mee heeft.

Wat kunnen wij doen als provinciebestuur ?

Sensibiliseren, en dit in samenwerking met de Federatie Werkgroepen Homosexualiteit, of kort FWH. Dit betekent concreet de interne en externe werking van de provinciaal georganiseerde diensten - bijvoorbeeld politieschool, welzijnsdiensten - screenen op hun holebi-vriendelijkheid, of anders, de medewerkers van het provinciebestuur die in contact komen met publiek moeten gevormd worden rond "toegankelijkheid" voor holebi's. Tot hiertoe had ik het over het intern gelijkheidsbeleid.

Voor wat betreft het extern gelijkheidsbeleid, dat zich situeert binnen het luik Welzijn, wil ik het volgende meedelen.

Voor de doelgroepen personen met een handicap, allochtonen en holebi's bestaan er op dit moment geen concrete korte- of langetermijndoelstellingen of actieplannen. Er bestaan wel projecten en initiatieven die op zich waardevol zijn.

Ik geef een voorbeeld, namelijk bij het luik welzijn "etnisch-culturele minderheden" – en ik heb die pagina jammer genoeg niet opgezocht –, toetreding van allochtonen tot de politie.

Dit is een project dat organisaties subsidieert om allochtonen via een vooropleiding te ondersteunen om zo te kunnen deelnemen aan het toetredingsexamen van de federale politieschool. Het geeft de kans aan allochtonen om zich goed voor te bereiden. Dus op zich een zinvol project.

Eigenlijk past dit project perfect onder het gelijkheidsbeleid maar het wordt niet als dusdanig benoemd.

En zo zou men vele andere projecten kunnen uitwerken.

DEBATTEN

Ik mis hier alleen de samenhang of visie van waaruit al deze projecten ontstaan. Het extern gelijkheidsbeleid blijft nog te éézijdig. Het spitst zich nog enkel op gelijke kansen voor vrouwen door bijvoorbeeld een Prijs voor Gelijke Kansen uit te reiken aan lokale besturen. Zo heb ik bijvoorbeeld uit gesprekken met de Federatie Werkgroepen Homosexualiteit heel wat informatie en voorstellen gekregen om te werken rond holebi's. Uit recente onderzoeken blijkt dat het aantal mensen met depressiviteit vrij hoog scoren bij holebi's. Het leven voor deze mensen in onze samenleving is lang niet zo vanzelfsprekend als wij wel plachten te denken. Het aantal holebi's in Oost-Vlaanderen bedraagt een ruim gedeelte van de bevolking en om exact te zijn gaat het over 41 175 mensen van de actieve bevolking, dit wil zegen tussen 20 en 60 jaar. Uit dit gesprek bleek ook nog de nood van die mensen aan eigen verenigingen zoals bijvoorbeeld Casa Rosa, het ontmoetingshuis te Gent. De vraag naar financiële ondersteuning is dan ook begrijpelijk. In het verleden hebben zij werkingssubsidies ontvangen van de provincie wat ik al een stap in de goede richting vind.

Toch mag het hier niet bij blijven. Het verenigingsleven en de verdere organisatie van de doelgroep moet versterkt worden. Professionalisering van het overleg is nodig want deze organisaties zijn een onmisbare partner in het vormings- en sensibiliseringsproject. Kortom het antwoord op de vraag of het provinciebestuur een coördinator kan financieren voor het centraal provinciaal onthaalpunt en dit voor 50 000 euro, kan een hemelsbreed verschil uitmaken voor de werking van deze organisaties.

Om af te sluiten wil ik nogmaals benadrukken hoe belangrijk het is om het gelijkheidsbeleid eens kritisch te bevragen en ons te concentreren op die domeinen waar de provincie zich bij uitstek kan profileren.

Het wordt tijd dat er serieus werk van gemaakt wordt in ons provinciaal beleid en hiermee wil ik wel verder gaan dan de huidige "zoethoudertjes", zoals bijvoorbeeld "Prijs gelijke kansen".

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega maakt een aantal kanttekeningen die terecht zijn. Voor een paar andere overdrijft ze iets, zo denk ik.

Ik denk dat we nog even de dingen op een rijtje moeten zetten wat het gelijkheidsbeleid betreft.

We hebben altijd gezegd dat we niet aan stigmatisering doen in dit huis. Ik meen dat dit een belangrijk uitgangspunt is. Dat is een bekommernis die u trouwens deelt, Mevrouw, althans als ik andere tussenkomsten van u beluister.

We benaderen die zaak vanuit een integrale beleidsvisie, zo staat het letterlijk in het amendement dat wij goedgekeurd hebben bij de beleidsverklaring.

Het is inderdaad juist dat wij niet alles herhalen wat in de algemene beleidsverklaring staat. Dit is verworven. Het is u ook bekend, Mevrouw, dat wij tegen 1 december vanuit de interne commissie Gelijke Kansen een actieplan moeten maken.

Een aantal van de suggesties die u doet, zal ik onmiddellijk doorgeven aan onze diensten om er, daar waar mogelijk, rekening mee te houden.

Wat het intern gelijkheidsbeleid betreft is het zo dat gelijke kansen voor iedereen voorop staat.

Dat is het uitgangspunt. Ik heb al verwezen naar de stigmatisering.

Ik vraag mij zelfs af of ik goed tussen de lijnen gelezen heb en dat u wil zeggen dat wij positieve acties tot discriminatie zouden moeten ondernemen.

Als dat het geval is, kent u mijn antwoord : positieve discriminatie voor één groep wil zeggen negatieve discriminatie voor een andere groep.

Dat is een moeilijke zaak. Het uitgangspunt blijft : niet discriminerend optreden, gelijke kansen voor eenieder.

Wij kunnen wel acties ondernemen om mensen te sensibiliseren om naar dit bestuur te komen werken. Wij kunnen ons naar het publiek bekend maken als een goede werkgever. Ik denk dat dat belangrijk is. Ik heb dat trouwens ook al in de commissievergaderingen gezegd. Wij zullen de volgende jaren zeker acties naar de brede samenleving moeten ondernemen om te zeggen dat wij geen slechte werkgever zijn. De overheid in het algemeen is geen slechte werkgever, zowel qua verloning als qua toegankelijkheid. Ik denk dat heel veel bedrijven uit de privé-sector een voorbeeld kunnen nemen aan de overheid, want die overheid heeft in het algemeen vele reglementeringen en statutaire regels waar ze zich strikt moet aan houden. Zo ook dit bestuur en zij doet dat van harte. Afspraken moeten nagekomen worden.

Dat is nog iets anders.

U kunt de reglementering sec volgen, maar u kunt het ook "van harte doen". En ik denk dat in dit bestuur acties ondernomen worden van harte. Wij zijn een goede werkgever. Er is in het meinumner van Informeel trouwens een goed artikel verschenen over "de provincie als werkgever".

De secundaire arbeidsvoorwaarden zijn goed en de verloning is niet slecht. Wij zijn bijvoorbeeld één van de werkgevers met het grootste percentage parttime-arbeid. Tien jaar geleden was dat negatief. Als u in het kader van emancipatie over parttime-arbeid ging spreken, zei men : "Dat is niet goed. Iedereen moet fulltime werken." Tegenwoordig hebben we dat anders leren bekijken : de combinatie arbeid/gezin.

Ik denk dat wij hier inspanningen doen zowel naar allochtonen, holebi's, gehandicapten, of hoe ik ze nu ook moet noemen, want ook dat is een probleem.

Dus we zijn een goede werkgever en we moeten dit bekend maken. Daarrond kunnen we misschien acties breien. Dat kan in dat actieplan komen dat op 1 december moet voorgelegd worden vanuit de interne commissie gelijke kansen, waar geen politici inzitten op dit ogenblik.

Dus we moeten accenten leggen op een werkklimaat waar er ruimte is voor iedereen, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, seksuele geaardheid. We zouden misschien ook een inspanning kunnen doen opdat ons eigen personeel dit ook in haar houding en visie zou ondersteunen en uitdragen. Dat is een zaak van bewustmaking. Ik weet wel dat bewustmaking dikwijls een doodoener is, maar het is een realiteit en we moeten daar rekening mee houden.

Dus beleidsmatig staan wij achter zulke acties, maar wij kunnen dat zelf niet gaan doen. Wij kunnen er alleen maar voor zorgen dat er ruimte is om zo een zaken te doen.

Wij moeten er voor zorgen dat de tewerkstelling van kwetsbare groepen niet bemoeilijkt wordt en dat ze intern gelijke kansen, gelijkwaardige kansen, krijgen in verband met loopbaanvorming.

Ik denk dat we dat doen. Er wordt bijvoorbeeld voor gehandicapten voorzien in aangepaste werkmiddelen zoals verlaagde bureaus, beeldschermen met groot lettertype, enz.

Dit bestaat. En indien u daar klachten over ondervindt, gelieve mij deze te signaleren. Maar als het over een individueel dossier gaat, graag heel concreet dan. Ik engageer mij om in overleg met onze eerste directie onmiddellijk het nodige te doen.

In de mate van het mogelijke stellen wij ook middelen ter beschikking bij de examens, bijvoorbeeld aangepaste teksten en schermen, doventolken.

Misschien zouden we nog iets meer kunnen doen. We zouden bijvoorbeeld op de uitnodiging voor onze examens kunnen vermelden dat indien men met bepaalde problemen geconfronteerd wordt, men ons dat uitdrukkelijk op voorhand meldt. Nu zijn het eigenlijk de meest assertieven die dat zelf doen en dan proberen wij daaraan iets te doen. Misschien moeten we daar iets meer rond doen. Ik hoop dat ook dit in een actieplan kan naar voor komen.

We zouden op het inschrijvingsformulier ook kunnen laten aanstippen of men gehandicapt is, maar dan zitten we weer met de discussie stigmatiseren.

Misschien is een algemene formulering beter.

Binnen het bestuur zijn er ook tewerkstellingsmogelijkheden voor allochtonen, dit zonder onderscheid, denk ik. Integendeel. In het kader van bepaalde projecten kan de tewerkstelling positief discriminerend bevorderd worden zodat zij bijkomende troeven hebben. Maar we moeten daar voorzichtig in zijn.

Bij de eerstewerkervaringskansen bieden wij zowel kansen naar allochtonen of naar autochtonen toe. Ik weet dat dit de zwakste groep is, wat onder meer te maken heeft met het scholingsniveau, met de toegankelijkheid tot media, enz. Wij werken eigenlijk voor alle jongeren zonder onderscheid.

Wij zouden vormingskansen moeten kunnen bieden die nog iets meer op maat van de werknemers, speciaal de laaggeschoolden geschreven zijn. Laat ons toe dat geleidelijk te doen, want dat is niet simpel en u weet dat.

DEBATTEN

Er is dan nog een laatste puntje waarover men vaak niet meer spreekt in het kader van het gelijkekansenbeleid.

In het kader van het gelijkekansenbeleid hebben we het vaak over gehandicapten, holebi's, allochtonen, enz. Maar waarover men vandaag vaak te weinig spreekt, zijn de belangrijkste kwetsbare groepen, met name enerzijds de laaggeschoolden en anderzijds de zwakmaatschappelijk functionerenden, zoals we ze noemen.

Van welke origine ook krijgen zij te weinig kansen op de arbeidsmarkt en dat is en blijft dé uitdaging.

Als we voor die toch relatief grote groep iets doen, zullen we terzelfder tijd iets doen voor de holebi's - misschien minder voor holebi's -, maar vooral voor de allochtonen en de gehandicapten.

Dat mogen we niet uit het oog verliezen.

Als wij in de deputatie spreken over nieuwe formaties, over een nieuw organogram, stellen we vast dat de vragen vanuit de diensten altijd gaan naar een "upgrading" van de kwaliteit, de opwaardering van de kwaliteit en naar hogere scholingsniveaus.

Als we dan naar de cijfers kijken van de langdurig werklozen, van de vele jongeren zonder werk stellen wij vast dat het vaak laaggeschoolden zijn.

Die groep zijn we wat uit het oog aan het verliezen in de openbare sector.

De openbare sector heeft lang een sociale rol vervuld. We hebben vanuit de overheid - de Post, de provincies, de gemeenten, de federale overheid en in het begin ook de Vlaamse overheid - vaak voor een soort aangepaste tewerkstelling gezorgd, weliswaar aan lage lonen, dat geef ik toe, maar zinvol. Ik denk aan de bodes, kruiers, mannen die de boodschappen deden, om het zo te zeggen, die veegden en kuisten, die nuttig en dienstbaar zijn in vele functies en het werk van anderen lichter en aangenamer maken. Wij zorgden daardoor voor een goede opvang, een sociaal statuut, een goede omkadering en later een treffelijk pensioen.

Dat is verminderd.

Al die grote kwaliteitsmanagers die denken aan de efficiëntie en de effectiviteit zijn die groep uit het oog aan het verliezen. Dat is een groep die we kwijtraken en die we vandaag naar het OCMW sturen of naar de extra tewerkstellingsinitiatieven op gemeentelijk vlak en sociale organisaties allerhande.

Ook daar moeten we rekening mee houden. Ook daar wordt er te weinig over gesproken.

Die mensen moeten we vooral in het oog houden en dan zullen we de rest automatisch voor een stuk meenemen. De laaggeschoolde werknemers, van welke origine ook, krijgen over het algemeen op de arbeidsmarkt weinig kansen. En als u ziet dat één derde van het personeel in de provincie behoort tot de groep zonder diplomavooraarden of zonder scholing op het niveau hoger secundair onderwijs, meen ik te mogen zeggen dat ons bestuur nog altijd een poging doet om ook voor die groep iets concreets te doen.

Geresumeerd, Mevrouw.

Ik voel mij helemaal niet aangevallen door uw tussenkomst, wat sommigen misschien zullen gedacht hebben als ze uw tekst gelezen hebben. Vele ideeën zijn ook de mijne en worden gedeeld door de deputatie. Er zitten een paar goede ideeën in. Ik zal hem onmiddellijk doorgeven aan onze diensten om daar waar het pas heeft een aantal elementen te verwerken in het plan dat we moeten maken en dat een eerste ontwerp moet krijgen op 1 december.

Ik denk dat wij voor alle zwakken in de samenleving aandacht moeten hebben. Wij leven nu eenmaal in een samenleving waar "waarde" van mensen dikwijls gemeten wordt aan het al dan niet werk hebben. De sociale zekerheid van mensen is in onze samenleving nog altijd voor een stuk gebaseerd en gebouwd op werk. Via werk betaalt u sociale bijdragen, bent u sociaal verzekerd, kunt u een pensioen opbouwen, enz. Wij moeten daar aandacht voor hebben. En als we dat voor de laaggeschoolden doen, zullen wij automatisch ook de andere zwakkere categorieën daarin mee betrekken.

Wat specifiek holebi's en gehandicapten betreft kunnen we misschien inspanningen doen om de mogelijkheden die er nu reeds zijn beter bekend te maken.

Tot zover mijn antwoord op de tussenkomst van mevrouw Lafkioui.

Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Met de moed der wanhoop ga ik op twaalf tussenkomsten antwoorden aan het gemiddelde van tien minuten en dan zijn we binnen twee uur nog bezig.

De heer voorzitter

Denk toch maar aan mijn verjaardag.

Gelach

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik wil mijzelf niet ontzeggen door u, straks aan de bar, getrakteerd te worden.

Gelach

In uw afwezigheid hebben we al de kans gehad om een algemene tussenkomst, die vrij uitgebreid was, te houden zodanig dat we ons nu echt kunnen beperken. Ik beloof het op mijn eerste communiezieltje, voor de christenen onder ons. We weten ondertussen dat die in alle partijen te vinden zijn. Indien de andere partijen het zonder de christenen moeten doen dan zou die er waarschijnlijk vrij bekaaid vanaf komen. Ik ga opnieuw de volgorde respecteren van de tussenkomsten en beginnen bij de tussenkomst van mevrouw Melissa Van der haeghen, die bij monde van de fractievoorzitter is gehouden.

Een bijzonder waardevolle tussenkomst rond het seniorenbeleid. Ze gaat over zeer belangrijke aspecten : de beeldvorming, de vereenzaming die zich bij ouderen gemakkelijker en afhankelijk van het milieu waarin men zich bevindt, voordoet dan bij anderen en dan over het lokale seniorenbeleid.

Ik denk dat er hier niet direct een antwoord kan op gegeven worden omdat het aangeven is van aandachtspunten waar wij ook vanuit ons beleid aan moeten werken. Rond de beeldvorming hebben we wel al één en ander gedaan. De vereenzaming veel minder, alhoewel wij het indirecte niet mogen vergeten. Vereenzaming zal niet alleen worden opgelost door per gemeente een ambtenaar aan te werven die de projecten terzake dan zou moeten gaan begeleiden. We lossen dat evenzeer op door de verschillende verenigingen, die op het niveau van de senioren actief zijn, te ondersteunen en mogelijkheden te geven om zelf binnen hun eigen groep daar maximaal iets proberen aan te doen. Dit zijn stuk voor stuk thema's die wij in de commissie moeten terugnemen.

Mijnheer Tortelboom,

Ik had die vraag verwacht en ik steek niet weg dat ik ook niet goed weet hoe ik daarop moet antwoorden. Het is ongeveer een jaar. Ik heb daar ook een aantal keren op aangedrongen. Blijkbaar hebben zich daar een aantal evoluties voorgedaan, binnen de sector zelf moeten we in alle eerlijkheid toegeven, die het blijkbaar moeilijker hebben gemaakt om van die seniorenraad, Collega Van Hecke is gelukkig weg anders hadden we hier de kans gezien om een van die raden onder tafel te krijgen, de hersamenstelling te bevestigen. Dit dossier, wordt mij vanuit de administratie gemeld, komt nu voor nieuwe statuten, voor een nieuwe seniorenraad deze week in de deputatie. Nadien zal het uiteraard aan de commissie en aan de raad worden voorgelegd. Het ziet er nu wel naar uit dat we heel binnenkort effectief opnieuw met deze raad van start zullen kunnen gaan.

Collega Lafkioui,

Aids-preventie voor allochtonen en het mogelijk stigmatiserend effect ervan. Ik kan u voor een groot deel volgen. We hebben ons dezelfde vragen gesteld. De collega heeft het er daarnet ook al over gehad, wanneer ik u aan de andere kant wel hoor pleiten om toch onderscheid te gaan maken en dit ook zo naar buiten te brengen met het risico dat je gaat stigmatiseren. Ook hier is dit gebeurd. Het is wel op vraag van het Instituut voor Tropische Geneeskunde dat het is gebeurd, waarvan wij hier zijn uitgegaan dat we niet verstandiger hoeven te zijn dan de specialisten terzake op het veld.

DEBATTEN

Het is wel zo dat dit zal worden opgestart met de zwart-Afrikaanse gemeenschap, overigens in nauwe samenspraak met die zwart-Afrikaanse gemeenschap, waarbij we ons niet moeten ontveinzen dat het probleem zeker in de landen van origine van deze mensen immens groot is. Ik heb hier de gelegenheid gehad te zeggen dat in Rwanda ongeveer 25 % van de bevolking besmet is en dat is dus een pak. Men zou het willen uitbreiden naar alle andere groepen van allochtonen, maar u begrijpt dat het nooit de bedoeling is geweest van stigmatiserend te gaan werken, dat is nogal vanzelfsprekend. Ik ben bereid als we uit deze begrotingsbespreking komen om met u en met wie het wil van de commissie, met de mensen van ons Metselaarhuis en met de diensten van de gezondheidszorg rond de tafel te gaan zitten. We hadden het allicht beter van meet af aan vanuit gezondheid georganiseerd. Niks is verloren. Bedankt in ieder geval voor deze tussenkomst.

Collega Lampaert,

Ik kan u alleen maar ten volle onderschrijven en gelukwensen met de organisatie "Keep it Clean" die haar diensten en haar nut heeft bewezen en die wij dit jaar voor de laatste keer aan het ondersteunen zijn omdat het om een project gaat dat maximaal drie jaar kan worden ondersteund. We hebben naast uw voorstel weet van heel wat vragen die in heel de provincie leven. We zijn nu aan het overwegen, aan het nakijken in welke mate het mogelijk zou zijn om van een initiatief zoals PISAD een compleet provinciaal initiatief te kunnen maken. Het waardevolle van dit project is dat het regionaal verankerd zit en als je het anders doet lukt dat niet. Die regionale verankering moet je daarenboven nog gaan decentraliseren of je komt er niet, anders ga je mooie theorieën verkopen, ga je prachtige boeken schrijven, grote studies publiceren en zal er op het veld niks zijn gebeurd. We hopen alleen, maar op dit moment zie ik echt niet hoe want wat we hier voor Lemberge hebben gezegd, geldt evenzeer voor PISAD. Als morgen het decreet wordt gepubliceerd, is het overmorgen met PISAD gedaan. De provincie heeft daar nu 49 % van de middelen in, de gemeenten 51 %. Dit principe kan niet meer de dag na de publicatie van het desbetreffende decreet. Als het zover komt, dan zullen we wel zien en dan zou het kunnen dat het ook met PISAD van de ene dag op de andere gedaan is, tenzij de gemeenten bereid zijn vlot met veel meer geld over de brug te komen of dat wij hier bereid zijn via het gewone systeem van subsidiëring te gaan werken en gewoon te zeggen : "Jullie krijgen die centen nu zonder dat wij nog verder met veel invloed in het beheer aanwezig zijn", maar dat zijn zorgen voor morgen.

Voor het geheel van de provincie en niet alleen voor het Meetjesland zou een zeer goede oplossing zijn dat de betrokken actoren in de regio mekaar terzake kunnen vinden. Dat betekent op de eerste plaats alle scholen, de CLB's, de politiediensten en dat betekent ook parket.

Wij zijn bezig met daaraan te werken.

Collega De Vilder,

Ik ben bijzonder gelukkig met uw tussenkomst want dat zijn nagels met koppen.

Wij laten waarschijnlijk een heel stuk knowhow voor onszelf liggen door geen gebruik te maken van de aanwezigheid van onze vertegenwoordigers in de diverse huisvestingsmaatschappijen. Dit is absoluut zeker zo en we gaan onmiddellijk ingaan op uw suggestie om deze mensen, al onze vertegenwoordigers, die we in diverse bouwmaatschappijen, sociale huisvestingsmaatschappijen hebben om die rond de tafel te brengen en naar hun ervaringen te luisteren. Hoe loopt dat bij u ? Hoe loopt het op een andere plaats ? Wat ervaar je als positief ? Wat ervaar je als negatief ? Alleen daardoor al kunnen we mekaar enorm versterken in de werken die wij in die sociale huisvestingsmaatschappijen moeten vervullen.

15 000 nieuwe sociale woningen. Ik hoop dat ze er binnen dit en tien jaar zijn, maar het zal niet waar zijn, want men haalt dat niet. Het is bijzonder jammer natuurlijk want u zult het vanuit uw ervaring in een bouwmaatschappij, ik vanuit mijn ervaring in een bouwmaatschappij, perfect weten dat dit niet zo snel loopt. Het is bijzonder moeilijk en zolang dat wij, misschien overdrijf ik een beetje maar ik denk het niet, met de sociale huisvestingsmaatschappij geen 20 % van de huurmarkt kunnen bezetten, zal het een probleem blijven. Een tweevoudig probleem :

1. een probleem omdat we te weinig woningen kunnen aanbieden en omdat ons wachtlijsten immens groot zijn ;
2. omdat wij met veel te weinig woningen op de markt aanwezig zijn en ook niet kunnen gaan drukken op de huurprijzen in de privé-sector.

Op het ogenblik dat je met 20 % op die markt aanwezig bent, beteken je al iets, dan zal men in de prijszetting ook in die privé-sector met u al moeten rekening houden, maar zover zijn we nog lang niet. Wat de schaalvergroting betreft, zou ik hier toch liever geen bepaalde uitspraken doen, omdat ik zomaar in het algemeen een tegenstander ben van schaalvergroting. Begrijp me niet verkeerd. We hebben in de bouwmaatschappij, waar ikzelf in zit, een schaalvergroting en een fusie doorgevoerd. Men kan te groot worden, men kan geen zicht meer hebben. Ook dat moeten we in die werkgroep, die we op die manier kunnen samenstellen, grondig bekijken. Ik denk wel dat we moeten kijken waar het nuttig, noodzakelijk en schadelijk zou zijn.

Mevrouw De Brandt,

Het bedrag is in de begroting voorzien. Waarvoor dient het ? Dat dient voor de aanleg van doortrekkersterreinen, geen vaste staanplaatsen, voor woonwagengewoners. Dit bedrag is hoofdzakelijk voorzien voor Gent waar er al een principebeslissing van het college van burgemeester en schepenen over bestaat en Oudenaarde waar nog geen principebeslissing van het college aanwezig is. Wat komt er voor subsidiëring in aanmerking ? De aanlegkosten zoals die vermeld staan in het verslag van de Vlaamse Woonwagencommissie en het besluit van de Vlaamse regering houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie, de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagengewoners, dit dateert van 12 mei 2000 – Staatsblad van 10 augustus 2000. Het gaat om een subsidiëring van de aanleg die aan de gemeentebesturen geen frank kost. Het is 90 % subsidiëring vanuit de Vlaamse overheid, het is 10 % vanuit de provincie. De aanleg als zodanig kost de gemeente niks. Het is nochtans de bedoeling om een eenvormig gebruiksreglement voor heel Vlaanderen te maken. Het zou natuurlijk een beetje gek zijn dat wij in Oost-Vlaanderen voor de twee terreinen die nu zullen komen een gebruikersreglement zouden gaan maken. Als die mensen zich morgen verplaatsen en ze komen in een andere provincie terecht en dan zitten ze daar met een andere reglementering geconfronteerd. Het is de bedoeling dat zo'n eenvormig gebruiksreglement totstandkomt in de schoot van de Vlaamse Woonwagencommissie waar men mee bezig is. Het is de bedoeling om te komen tot een systeem waarin de standplaatsvergoedingen, de formaliteiten rond inschrijvingen, ongevallen, verblijfsduur zullen worden geregeld.

De heer Jacobs, ik was u even kwijt.

Voorzitter, binnen een kwartier zal ik gedaan hebben met antwoorden.

Collega Jacobs, sta me toe dat ik nu uiteindelijk maar op één beperkt aspect inga, de rest is te omvangrijk. Het is een beetje zoals met de tussenkomst van mevrouw Van der haeghen. Er zijn onvoorstelbaar goede suggesties, goede voorstellen, alleen moet dit geconcretiseerd worden en daar kunnen wij van hieruit niet onmiddellijk iets aan doen, maar dat verwacht je ook niet. Je moet dit concretiseren via onze commissie. We kunnen daar bijzonder nuttig werk doen, zodanig dat wij dan met concrete voorstellen naar de raad en/of naar de deputatie, naargelang het onderdeel, zullen kunnen komen.

We hebben wat de alternatieve sancties betreft, daar enige documentatie over op onze directie. Dit wordt naar de toekomst toe een zeer belangrijke uitdaging. We weten dat een aantal lokale besturen geïnteresseerd zijn in een coördinerende functie vanuit de provincie en we weten bijvoorbeeld dat de stad Gent zeer actief is op dit terrein. Tot nu toe hebben wij ons hoofdzakelijk beziggehouden binnen het beleid terzake met de slachtofferhulp en slachtofferbegeleiding, maar veel minder met het aspect dader. Wellicht zal het noodzakelijk zijn dat wij ook hier proberen hoofdzakelijk in samenwerking met de lokale besturen die wij meer dan nodig zullen hebben en zij ons ook, om daar in gezamenlijk overleg die zaken aan te pakken.

Een enige ervaring, maar het is niet helemaal vergelijkbaar, met brugprojecten. Brugprojecten gericht op jongeren die met problemen zitten in een schoolse situatie en waarvoor we wel stage en tegelijkertijd begeleiding aanbieden. Het leert ons dat dit voor een bestuur als het onze niet eenvoudig en zeker niet vanzelfsprekend is om dat zelf te gaan organiseren omdat dit nu eenmaal een expertise en een kennis vergt die wij niet altijd in huis hebben, die we ook niet altijd in huis kunnen hebben en ook niet altijd moeten hebben. In ieder geval op te volgen via de commissie.

Mevrouw De Gussem,

Jeugdbeleid, jeugdwelzijnsbeleid, regionaal jeugdwerk, nieuw decreet en de gevolgen daarvan voor de provincie. We staan er klaar voor. Binnen het gehele jeugdwerk hebben we onze nieuwe reglementering die niet van de ene dag op de andere is totstandgekomen, die bijzonder veel overleg, bijzonder veel vergaderingen heeft geveerd, niet alleen op het pure administratieve vlak maar ook met de diverse instellingen, met de diverse diensten, met de diverse verenigingen zowel rechtstreeks als via de

DEBATTEN

jeugdtraad om dan uiteindelijk te komen tot een reglementering die voor 99 % een goede reglementering is. Waarom niet voor 100 % ? Men kan geen enkele regeling maken, aanpassend aan de Vlaamse regelgeving, die niemand uit de boot laat vallen. Gelukkig is het zeer beperkt en hebben we de mogelijkheid omdat via een andere weg te gaan opvangen.

Wat de middelen betreft mag er geen misverstand bestaan. Ik heb het in de commissie ook al gezegd : 15 miljoen is ingeschreven, geen 20 miljoen of 21, 22 miljoen omdat tot vandaag niemand exact kan zeggen hoeveel we zullen nodig hebben. Een ding weten we wel al en dat is dat 15 miljoen te weinig zal zijn. Wanneer we de begroting hebben opgemaakt, hadden we nog veel minder een zicht op datgene wat binnen dit nieuwe reglement op ons zou kunnen afkomen. 15 miljoen, waarmee we absoluut zeker waren dat we het beleid konden starten omdat geen enkele subsidie van in de beginne aan 100 % wordt uitbetaald. Dit gaat per schijven, hoewel we er zeker van waren dat niemand in de kou zou staan, ook indien zou blijken dat het eindbudget met 15 miljoen te weinig zou zijn. We hebben dat bij de opmaak van de begroting geweten en daar ook rekening mee gehouden dat er aanpassingen zouden nodig kunnen zijn. Naar aanleiding van de algemene tussenkomst bij het begin van de namiddag hebben we ook al zelf een aantal waardevolle suggesties gekregen van hoe we dat zouden kunnen doen en waar we de centen zouden kunnen gaan halen.

Collega De Meerleer,

Waar moeten we zo'n tussenkomst plaatsen ? We noemen de Oost-Europese landen geen ontwikkelingslanden, maar in de feiten zijn ze het vaak wel. Ik volg u natuurlijk dat wij als provinciebestuur ook naar de Oost-Europese landen, evengoed als naar het zuiden, een verantwoordelijkheid mee te dragen hebben. We hebben dat overigens al vrij lang gedaan. De projecten die we in Roemenië opzetten vanuit de welzijns- en gezondheidssector zijn daar een duidelijk bewijs van. Waar we van overheid tot overheid samenwerken, daarnaast hebben we via een aantal privé-initiatieven steun verleend, zowel in Bulgarije, Moldavië, Hongarije en ook in Roemenië los van ons eigen project waar wij een dispensarium alsook een programma rond Aids-zorg mee hebben ondersteund. Polen, waar wij via een instelling uit Oost-Vlaanderen, Ter Wilgen uit Kluisbergen, steun hebben verleend aan een centrum voor sociale diagnose en ontwikkeling van beleidsinstrumenten in de provincie Malopolska.

Daaruit is ook voor onszelf een samenwerking aan het ontstaan waar we zullen in staat zijn om van bestuur naar bestuur, van provinciebestuur Malopolska en onze provincie een deel van die reële samenwerking, die ergens ontstaan is tussen de privé-instelling hier van bij ons en een officiële instelling die in Malopolska aan het werk was, een structurele samenwerking provincie-provincie kunnen laten groeien. Dit zou goed zijn. Anderzijds moeten we goed beseffen als we in zo'n landen iets wilt gaan opzetten heb je partners nodig. Je moet een partner vinden en soms is die partner niet de overheid, gewoon omdat de overheid daar op dat moment als partner niet kan functioneren. Hadden wij in Buzau (Roemenië) niet het geluk gehad daar met een concreet ziekenhuis met een ziekenhuisstructuur te zitten, dan was het ook niet gelukt. Wij hebben de samenwerking met de provincie Buzau gemaakt omdat dat ziekenhuis een provinciaal ziekenhuis was. Ik volg u ten volle dat wij naast Noord-Zuid ook binnen Europa op ons niveau en met onze middelen een inspanning moeten leveren. We kunnen niet aan de ene kant staan jammeren dat er toch zoveel mensen uit die vroegere Oostbloklanden de weg zoeken naar het rijke westen, aangetrokken door onze weelde. Wij vergeten het natuurlijk wel eens dat wij in het land van melk en honing leven. Wij beseffen het niet meer, maar de mensen van een paar duizend kilometer verder beseffen dat maar al te goed. We kunnen aan de ene kant jammeren en aan de andere kant niks doen om hen te helpen ontwikkelen.

Mijnheer Marginet, bijzonder kort.

Als u zegt 30 miljoen provinciaal geld. Ik probeer uw tekst te lezen en dat is niet altijd simpel. U schrijft al zo slecht als Alexander Vercamer en dat is vreselijk.

"Door de provincie Oost-Vlaanderen worden we gesponsord. Ze krijgen daarvoor (van die provincie Oost-Vlaanderen) 30 miljoen en maar liefst 9 man personeel." Toch niet van ons. U zegt dat deze sjoemelaars, foefelaars zijn, dat ze geld in hun zak steken of ik weet niet wat mee doen, stalinisten, trotskisten ... Als dat waar is, is dat erg. Ik vraag u hier publiek : "Geef mij bij naam en toenaam over welke ngo's het gaat, over welke bedragen en waarvoor zij door ons zijn gesubsidieerd ?". Als u mij dat geeft, beloof ik u dat ik zelf opdracht geef tot een diepgaand onderzoek en als je de namen nu kent, kunt u ze publiek geven.

De heer Marginet

Ik kan u de antwoorden op dit ogenblik niet geven. Het is een vraag door de senator gesteld en de minister heeft formeel bevestigd dat er 30 miljoen BEF, 9 man personeel werd gegeven. Er zijn controles geweest en er waren duidelijk fouten, foute financieringen enzoverder gebeurd. Dat geld wordt teruggeëist. Ik zal u naam en toenaam, adres van de ngo's bezorgen en ik hoop dat je dan inderdaad uw verantwoordelijkheid, zoals u belooft, opneemt.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik hoop dat jij in de toekomst iets nauwkeuriger zult zijn en ons niet suggereren, want daar zijn jullie toch zo oneindig sterk in, 30 miljoen van de provincie, 9 man personeel van de provincie. Ik kan toch maar lezen, bezorg mij de namen als je wilt, ik zal ze hier dan zelf in de raad publiek maken. We zetten het op een website en we gaan op zoek.

De budgetten zijn verhoogd. Ik ben daar fier op, ik ben daar tevreden mee en we zullen straks bij de stemming zien wie nog en wie niet. Het zal altijd te veel zijn. Wat ik helemaal niet meer versta : "Het gaat weeral om volksvreemde projecten". Het gaat over projecten in het zuiden (concreet in Rwanda), projecten in de Filippijnen, projecten in Ecuador. Volksvreemd.

Voorzitter, Collega's, waar halen ze het in hun hoofd ontwikkelingssamenwerking volksvreemd te maken. Wat moeten we dan doen ? Het geld hier besteden, is het dat wat je bedoelt ? Natuurlijk is het volksvreemd, maar het is volksvreemd maar mens gelijk en we gaan in die richting verdergaan. Mevrouw Lafkioui en dan, Voorzitter, heb ik gedaan.

Het grootste deel heeft mijn collega beantwoord. Ook hier moeten we opletten voor stigmatisatie. Ik kan niet meer mee. We hebben een speciale commissie, uit die commissie komt het voorstel voor een prijs gelijke kansen en dit wordt nu door een lid van die commissie een zoethoudertje genoemd. Als het echt een zoethoudertje is, wil ik dat morgen onmiddellijk schrappen, maar dan ga je wel de meerderheid in de commissie halen. Als je de meerderheid haalt in de commissie voor mij echt niet gelaten. Zijn er andere en betere voorstellen ? Laat ze komen. Waarom hebben wij een speciale commissie gelijke kansen ? Mijnheer Van Hecke, nog maar eens een commissie. Alles wat uit die commissie komt, proberen wij in een beleid om te zetten en als er dan iets uitkomt dan is het een zoethoudertje. Ik weet het echt ook niet meer. Ik denk dat wij proberen goede aanzetten te geven. Is dat beleid volmaakt ? Neen.

Ik heb veel waardering voor de ambtenaar die dat concreet uitvoert, moet uitvoeren, die om de haverklap overdrijft maar toch nu en dan op mijn bureau staat en zegt : "Mijnheer de Gedeputeerde, waarom komt er uit die commissie niks, waarom krijg ik zo weinig voeding ? Ik moet het hier allemaal alleen doen. Waarom komt die commissie bijeen ?" Nu moet ik horen dat een van de concrete dingen - een voorstel voor een prijs gelijke kansen - die uit de commissie is gekomen, Voorzitter, men heeft er maanden over gediscussieerd, nu het er is, nu het ingeschreven staat, is het een zoethoudertje. Ik weet het niet meer.

Als morgen de commissie inderdaad zo oordeelt dat het een zoethoudertje is dan schrappen we dat, Voorzitter.

Mijn collega zou zeggen : "Ik rond af met al de collega's die zich de moeite hebben getroost rond het belangrijke onderdeel sociaal beleid tussen te komen te bedanken." Ik dank ze vooral voor de zeer constructieve sfeer waarin 99,9 % van de tussenkomsten zijn gehouden met de zeer concrete suggesties die we hebben gekregen, daarvoor bedankt en wanneer vandaag het sociaal beleid in deze provincie is wat het is, dan is het dankzij ons allen die daarvoor hebben gezorgd. Dank u wel.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Gelet op het feit dat ik vandaag van bijzondere faciliteiten mag genieten, zal ik mij twee opmerkingen veroorloven. Meester Arie Abbeloos, onze onvolprezen ondervoorzitter, heeft gezegd dat ik het niet mag zeggen, maar het is raar want men spreekt tegelijk over een zoethoudertje en over een zure tussenkomst. Het is zeer merkwaardig in verband met gelijke kansen.

Gelach

Voor ik het woord nog geef aan mijnheer Marginet of aan gelijk wie wil ik nog twee dingen zeggen want ik vond mijn bedanking wat onadequaat.

De eerste ondervoorzitter Paul Beeckman en al de anderen : "Ik vond het toch lief." Ik wil volgend jaar al rendez-vous nemen.

Ik had twee gedachten : een negatieve en een positieve. De negatieve gedachte was : fugit irreparabile tempus, het is vreselijk zo snel de tijd gaat.

Ik las weeral, Mijnheer Liebaut. Ik wist nooit dat de Belgen vanaf het begin van 1830, dat dat de echte flaminganten waren. We moeten daar nog over spreken, maar ik ben aan het lezen.

Ten tweede dacht ik toch, wanneer mijnheer Lootens zegt : "Word je nu echt 41 of 42 jaar vandaag ?", aan François Mitterand. Toen hij 62 werd moest hij nog twee jaar wachten om de eerste keer president van Frankrijk te worden.

Gelach

... en dan zeven jaar later toen hij 71 jaar werd, werd hij met glans herkozen. Je ziet wat u te wachten staat.

Is er nog iemand die los van deze bedanking aan de eerste ondervoorzitter Paul Beeckman en aan u allen, want ik ben echt onder de indruk van de vriendelijkheid en ik ben nog wat geslagen daardoor, die het woord vraagt ? We zitten nog steeds in het vijfde debat – het sociale debat. Niemand ?

De heer Tortelboom

Mijnheer de Voorzitter, Waarde Collega's, ik wil gedeputeerde Van Der Meiren danken als hij mij mededeelt dat de seniorenraad eerstdaags op de deputatie zal worden voorgelegd. Ik weet dat er in de seniorenraad voorstellen zijn gedaan waar ik ook mijn bedenkingen voor heb en ik laat de beslissing over aan de wijsheid van de deputatie.

De heer voorzitter

Niemand meer die nog het woord vraagt ? Dan denk ik nu dat het vijfde hoofdstuk, Mijnheer de Eerste Ondervoorzitter, het sociaal debat is afgehandeld en dat we naar het zesde hoofdstuk kunnen gaan : het cultuurdebat. Ik heb de sprekers gepolst. We kunnen beter morgen beginnen om 17 uur met in volgorde algemene tussenkomsten van collega's Gillis, Storms, Hertog, Beke. Is dat akkoord ? Verder cultuur, ontspanning, plechtigheden meteen de heer De Dobbelaer, de heer Van Hove enzoverder.

Ik dank bestuursdirecteur Jacques Merlier andermaal om de griffier vervangen te hebben en ik geef rendez-vous morgen.

De provincieraad zal opnieuw vergaderen morgen donderdag 11 oktober om 17 00 uur, stipt zoals de eerste ondervoorzitter het vandaag heeft gedaan.

EINDE VAN DE ZITTING